

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

24 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun, Nicolae Craiu,
Victor Burduh,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare, declarate de procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Valentina Gavdiuc și de șeful adjunct al Direcției generale administrare fiscală Nord, Anna Oboroc, împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Bălți din 27 mai 2020, în privința inculpatului

Nevoie Oleg xxxxx.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>05.09.2017 - 06.07.2018,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>26.07.2018 - 27.05.2020,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>01.09.2020 - 24.11.2020.</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 06 iulie 2018, Nevoie Oleg a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunilor prevăzute la art. 324 alin. (4), 327 alin. (1), 327 alin. (1), 327 alin. (1), 327 alin. (1), 327 alin. (1), 327 alin. (1), 327 alin. (1) și 327 alin. (1) Cod penal, pe motiv că ***nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.***

Cererea Serviciului Fiscal de Stat privind încasarea de la inculpat a prejudiciului în sumă de 62.400 lei a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Cererea procurorului privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare în sumă de 39.476 lei a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Instanța de fond a constatat că, inculpatul Nevoie Oleg *este învinuit* în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4), Cod penal în următoarele circumstanțe.

Nevoie Oleg, fiind angajat al Serviciului Vamal, în baza ordinului nr. 05-p din 03.01.2016, în funcția de inspector principal al postului vamal Xxxx (PTFI Rutier) desfășurând activitatea de serviciu în cadrul Biroului Vamal Xxxx, Postului vamal Xxxx din Republica Moldova, r-nul Xxxx, or. Xxxx, str. Prieteniei nr. 86, acționând contrar obligațiilor impuse de funcția deținută prin fișa de post, Codului vamal, Codului de conduită a colaboratorului vamal și Legii cu privire la prevenirea și combaterea corupției, fiind obligat să nu se lase influențat în luarea deciziilor de către persoane din afara instituției, în special în situația în care acest fapt ar conduce la crearea anumitor favoruri unei persoane, iar comportamentul său atât public, cât și privat, nu trebuie să-l facă vulnerabil de o influență nedatorată altei persoane, să respingă și să comunice conducătorului ierarhic superior orice tentative sau acte de corupție, să nu folosească poziția sa în interese particulare și să nu sugereze o recompensă pentru îndeplinirea oricăror atribuții de serviciu, să nu solicite, să nu primească sau să nu accepte cadouri, împrumuturi și orice alte valori sau servicii, în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, de la persoane cu care se află în relații de serviciu, urmărind în scop de profit, la data de 03.07.2016, în intervalul de timp 11:56:01 -11:57:47 a pretins, acceptat și primit personal pentru sine de la Chiselița Vasile, șoferul autocarului de model Neoplan-N516SHD - 2001, cu n/î XXXX, supus controlului vamal în Postul vamal Xxxx, în calitate de mită mijloace bănești proporțiile cărora nu depășesc 100 unități convenționale și anume suma de 200 lei ce nu i se cuvine, pentru a nu interveni, favoriza și a autoriza trecerea persoanelor aflate în autocar, autocarul de model Neoplan-N516SHD - 2001, cu n/î XXXX și a mărfurilor transportate în acest autocar peste frontiera de stat a Republicii Moldova, prin Postul vamal Xxxx, fără efectuarea controlului la trecerea frontierei și controlului vamal obligatoriu și/sau cu încălcarea procedurii legale stabilite prin Legea cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova.

Potrivit datelor de care dispune organul de urmărire penală la 03.07.2016 cu autocarul de model Neoplan-N516SHD - 2001, cu n/î XXXX, prin punctul de trecere a frontierei Xxxx au fost transportate 17 persoane.

Acțiunile inculpatului au fost calificate în cadrul urmăririi penale în baza art. 324 alin. (4) Cod penal, ca corupere pasivă, adică pretinderea, acceptarea și primirea de către o persoană publică, personal de bunuri în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale, ce nu i se cuvin, pentru sine și pentru altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

La fel, inculpatul Nevoie Oleg *este învinuit* în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin. (1), 327 alin. (1), 327 alin. (1), 327 alin. (1), 327 alin. (1), 327 alin. (1), 327 alin. (1), 327 alin. (1) Cod penal în următoarele circumstanțe.

Nevoie Oleg, fiind angajat al Serviciului Vamal, potrivit ordinului nr. 732-p din 07.08.2012 în funcția de inspector superior, desfășurând activitatea de serviciu în cadrul Biroului Vamal Xxxx, Postului vamal Xxxx, din Republica Moldova, r-nul

Xxxx, or. Xxxx, str. Prieteniei nr. 86, având în virtutea funcției deținute permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, fiind obligat în conformitate cu fișa de post privind obligațiunile funcționale de a dirija în cunoștință de cauză sectorul de muncă încredințat, să manifeste inițiativă și perseverență, să asigure îndeplinirea întocmai a sarcinilor ce stau în fața sa, să se călăuzească în exercitarea atribuțiilor, de legislația în vigoare, să fie obiectiv și imparțial, având obligații în vederea soluționării materialelor repartizate spre examinare, fiind obligat în conformitate cu prevederile art. 22 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04.07.2008 să respecte Constituția, legislația în vigoare, precum și tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine atribuțiile de serviciu, ignorând prevederile art. 2 al Legii nr. 25/22.02.2008 privind Codul de conduită a funcționarului public, care indică că în exercitarea funcției publice, funcționarul public se călăuzește de principiile legalității, imparțialității, independenței, profesionalismului și loialității, iar în conformitate cu Legea cu privire la prevenirea și combaterea corupției nr. 90-XVI din 25.04.2008, acceptând benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup și în alte interese decât cele de serviciu, contrar, obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, a comis infracțiunea de abuz de serviciu în următoarele cazuri:

1) la **15.10.2016**, aflându-se la serviciu, pe sensul de intrare, a documentat traversarea frontierei de stat de către unitatea de transport cu n/î XXXX, care efectua o rută privată pentru SRL „Prosper Trans”, concomitent urmând ai fi prezentate pentru control filele MD1 și MD2 din foaia de parcurs nr. 22 din carnetul Interbus nr. 0004036.

Potrivit informațiilor conținute în fila MD2 din foaia de parcurs nr. 22 a carnetului Interbus nr. 0004036, agentul economic a selectat categoria serviciului „A” (călătoria cu ușile închise), care în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 456 din 24.04.2007 presupune servicii derulate cu același autobuz sau autocar care transportă același grup de călători de-a lungul călătoriei și îl aduce înapoi la locul de plecare, iar potrivit informației conținute în fila de control al foii de parcurs nr. 22, care a fost primită și verificată la 11.10.2016 de către inspectorul vamal Lungu Damian, cu aplicarea ștampilei de serviciu nr. 0405 care-i aparține, nu a fost selectat nici unul din serviciile respective.

Astfel, la 15.10.2016, la revenire în țară, deși șoferul a selectat în foaia MD2 a foii de parcurs nr. 22 din carnetul Interbus nr. 0004036 categoria serviciului „A”, (călătoria cu ușile închise), inspectorul vamal Nevoie O., care a documentat mijlocul de transport nu a constatat faptul necorespunderii datelor pasagerilor de pe sensul de ieșire cu cel de pe intrare, inclusiv prin contrapunerea numărului și datelor pasagerilor aflați în salonul autocarului.

Fiind contrapusă informația din baza de date a poliției de frontieră, cu privire la traversarea frontierei de stat a unității de transport cu n/î XXXX la 11.10.2016 și 15.10.2016, s-a stabilit că datele pasagerilor pe sensul de ieșire și cel de intrare în țară

diferă, astfel încât se constată că categoria serviciului prestat, în cazul dat „A”, indicată în fila MD2 nu a fost respectată, mai mult ca atât, în fila de control nefiind selectat nici un serviciu, fapt ce exclude de la început existența unui suport legal pentru contrapunere.

În baza informației ridicate de la Serviciul Vamal, s-a stabilit că unitatea de transport a fost verificată la ieșirea din țară de către inspectorul vamal Lungu Damian care avea obligația de a verifica corectitudinea completării filei de control, confirmând acest fapt prin aplicarea ștampilei de serviciu, iar pe sensul de intrare în țară de către inspectorul vamal Nevoie O., care avea obligația să verifice corectitudinea respectării categoriei serviciului prestat prin contrapunerea datelor din fila MD1 sau MD2 cu cea din fila de control, iar în caz de depistare a încălcărilor să întreprindă acțiunile prevăzute de pct. 39 al Hotărârii Guvernului nr. 456 din 24.04.2007, inclusiv cu întocmirea actului respectiv.

Astfel, inculpatul, folosindu-se intenționat de funcția deținută, urmărind scopul favorizării unor agenți economici care desfășoară activitatea de transport de pasageri în baza carnetelor „INTERBUS”, în scopul determinării acestora să transmită angajaților vamali a mijloacelor bănești în calitate de mită reieșind din formula a câte 10 lei pentru fiecare pasager transportat, plus 50 lei pentru autocar, a omis respectarea prevederilor Hotărârii de Guvern „Cu privire la aprobarea Regulamentului pentru implementarea Acordului Interbus”, nr. 456 din 24.04.2007, unde potrivit art. 39, dacă foile de parcurs (INTERBUS) sunt completate la toate rubricile conform cerințelor stabilite și datele indicate în ele corespund datelor de facto, inspectorul confirmă verificarea acestora în rubrica 9, prin aplicarea semnăturii și ștampilei, cu indicarea datei, denumirii postului, face însemnările corespunzătoare în registru, după care permite ca autobuzul să-și continue cursa.

Totodată, în cazul depistării încălcărilor, inspectorul întocmește actul corespunzător, anulează foile de parcurs MD1, MD2 (INTERBUS) cu mențiunea respectivă în rubrica 9 a acestora și în registru, recomandă agentului transportator să completeze alte foi de parcurs după care permite trecerea autobuzului pentru efectuarea de mai departe a cursei. Actul cu anexare a foi de parcurs MD2 și a filei de control se prezintă în decurs de trei zile la oficiul central al organului competent, pentru examinarea cazului cu privire la contravenție inițiat în conformitate cu art. 197 alin. (14) Cod contravențional.

Astfel prin acțiunile intenționate ale inculpatului, la Bugetul de stat, în cazul dat, nu au fost încasate amenzile pentru încălcările depistate și anume sumele între 10400 – 11800 lei.

Potrivit art. 58 Cod civil, persoanele juridice de drept public - statul și unitățile administrativ-teritoriale participă la raporturile juridice civile pe poziții de egalitate cu celelalte subiecte de drept. Atribuțiile statului și ale unităților administrativ-teritoriale se exercită în asemenea raporturi de organele acestora, în conformitate cu competența lor.

Potrivit art. 31 alin. (1) din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar fiscale nr.181 din 25.07.2014, Bugetul de stat se administrează de către Ministerul Finanțelor.

Conform prevederilor pct. 6 subpct. 89) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea ministrului finanțelor aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 1265 din 14.11.2018, Ministrul Finanțelor exercită atribuția de reprezentare în instanțele judecătorești a intereselor bugetului de stat.

Acțiunile inculpatului Nevoie Oleg au fost calificate în cadrul urmăririi penale în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, ca abuz de serviciu pe semnele folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, cu cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.

2) la **24.08.2016**, aflându-se la serviciu, pe sensul de intrare, a documentat traversarea frontierei de stat de către unitatea de transport cu n/î DBAH 303, care efectua o rută privată pentru SRL „Prosper Trans”, concomitent urmând ai fi prezentate pentru control filele MD1 și MD2 din foaia de parcurs nr. 23 din carnetul Interbus nr. 0004076.

Potrivit informațiilor conținute în fila MD2 din foaia de parcurs nr. 23 a carnetului Interbus nr. 0004076, agentul economic a selectat categoria serviciului „A” (călătoria cu ușile închise), care în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 456 din 24.04.2007 presupune servicii derulate cu același autobuz sau autocar care transportă același grup de călători de-a lungul călătoriei și îl aduce înapoi la locul de plecare, iar potrivit informației conținute în fila de control al foii de parcurs nr. 23, care a fost primită și verificată la 19.08.2016 de către inspectorul vamal Lisnic Daniel, cu aplicarea ștampilei de serviciu nr. 1641 care-i aparține, nu a fost selectat nici unul din serviciile respective.

Astfel, la 24.08.2016, la revenire în țară, deși șoferul a selectat în foaia MD2 a foii de parcurs nr. 22 din carnetul Interbus nr. 0004036 categoria serviciului „A”, (călătoria cu ușile închise), inspectorul vamal Nevoie Oleg, care a documentat mijlocul de transport nu a constatat faptul necorespunderii datelor pasagerilor de pe sensul de ieșire cu cel de pe intrare, inclusiv prin contrapunerea numărului și datelor pasagerilor aflați în salonul autocarului.

Urmare a contrapunerii informației din baza de date a poliției de frontieră, cu privire la traversarea frontierei de stat a unității de transport cu n/î XXXX la 19.08.2016 și 24.08.2016, s-a stabilit că autocarul a ieșit din țară încărcat, dar s-a întors în gol astfel în cazul dat categoria „A”, indicată în fila MD2 nu a fost respectată, mai mult ca atât, în fila de control nefiind selectat nici un serviciu, fapt ce exclude de la început existența unui suport legal pentru contrapunere.

În baza informației ridicate de la Serviciul Vamal, s-a stabilit că unitatea de transport a fost verificată la ieșirea din țară de către inspectorul vamal Lisnic Daniel, care avea obligația de a verifica corectitudinea completării filei de control confirmând acest fapt prin aplicarea ștampilei de serviciu, iar pe sensul de intrare în țară de către inspectorul vamal Nevoie O., care avea obligația să verifice corectitudinea respectării categoriei serviciului prestat prin contrapunerea datelor din fila de control cu cele din fila MD1 și MD2, confirmând respectarea regimului prin aplicarea sigilei personale, iar în caz de depistare a încălcărilor să întreprindă acțiunile prevăzute de pct. 39 al Hotărârii Guvernului nr. 456 din 24.04.2007, inclusiv cu întocmirea actului respectiv;

Astfel, inculpatul, folosindu-se intenționat de funcția deținută, urmărind scopul favorizării unor agenți economici care desfășoară activitatea de transport de pasageri în baza carnetelor "INTERBUS", în scopul determinării acestora să transmită angajaților vamali a mijloacelor bănești în calitate de mită reieșind din formula a câte 10 lei pentru fiecare pasager transportat, plus 50 lei pentru autocar, a omis respectarea prevederilor Hotărârii de Guvern „Cu privire la aprobarea Regulamentului pentru implementarea Acordului Interbus”, nr. 456 din 24.04.2007, unde potrivit art. 39, dacă foile de parcurs (INTERBUS) sunt completate la toate rubricile conform cerințelor stabilite și datele indicate în ele corespund datelor de facto, inspectorul confirmă verificarea acestora în rubrica 9, prin aplicarea semnăturii și ștampilei, cu indicarea datei, denumirii postului, face însemnările corespunzătoare în registru după care permite ca autobuzul să-și continue cursa.

Totodată, în cazul depistării încălcărilor, inspectorul întocmește actul corespunzător, anulează foile de parcurs MD1, MD2 (INTERBUS) cu mențiunea respectivă în rubrica 9 a acestora și în registru, recomandă agentului transportator să completeze alte foi de parcurs după care permite trecerea autobuzului pentru efectuarea de mai departe a cursei. Actul cu anexarea foii de parcurs MD2 și a filei de control se prezintă în decurs de trei zile la oficiul central al organului competent, pentru examinarea cazului cu privire la contravenție inițiat în conformitate cu art. 197 alin. (14) Cod contravențional.

Astfel prin acțiunile intenționate ale inculpatului la Bugetul de stat, în cazul dat, nu au fost încasate amenzile pentru încălcările depistate și anume sumele între 10400 – 11800 lei.

Potrivit art. 58 Cod civil, persoanele juridice de drept public - statul și unitățile administrativ-teritoriale participă la raporturile juridice civile pe poziții de egalitate cu celelalte subiecte de drept. Atribuțiile statului și ale unităților administrativ-teritoriale se exercită în asemenea raporturi de organele acestora, în conformitate cu competența lor.

Potrivit art. 31 alin. (1) din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar fiscale nr. 181 din 25.07.2014, Bugetul de stat se administrează de către Ministerul Finanțelor.

Conform prevederilor pct. 6 subpct. 89) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea ministrului finanțelor aprobat prin Hotărârea de Guvern nr.1265 din 14.11.2018 Ministrul Finanțelor exercită atribuția de reprezentare în instanțele judecătorești a intereselor bugetului de stat.

Acțiunile inculpatului Nevoie Oleg au fost calificate în cadrul urmăririi penale în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, ca abuz de serviciu pe semnele folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, cu cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.

3) la **09.02.2016**, aflându-se la serviciu, pe sensul de intrare, a documentat traversarea frontierei de stat de către unitatea de transport cu n/î XXXX, care efectua o rută privată pentru SRL „Prosper Trans”, concomitent urmând ai fi prezentate pentru control filele MD1 și MD2 din foaia de parcurs nr. 05 din carnetul Interbus nr.

0004026.

Potrivit informațiilor conținute în fila MD2 din foaia de parcurs nr. 05 a carnetului Interbus nr. 0004026, agentul economic a selectat categoria serviciului „B” care presupune călătoria dus încărcat întors în gol, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 456 din 24.04.2007, la fel și în fila de control al foii de parcurs nr. 05, care a fost primită și verificată la 05.02.2016 la fel de către inspectorul vamal Nevoie O..

Totodată, deși la 09.02.2016, la revenire în țară, șoferul a selectat în foaia MD2 a foii de parcurs nr. 05 din carnetul Interbus nr. 0004026 categoria serviciului „B”, (călătoria dus încărcat întors în gol), inspectorul vamal Nevoie O., care a documentat mijlocul de transport, nu a constatat faptul nerespectării regimului ales, fapt care se confirmă prin prezența pasagerilor în autocar.

Fiind contrapusă informația din baza de date a poliției de frontieră, cu privire la traversarea frontierei de stat a unității de transport cu n/î XXXX la 05.02.2016 și 09.02.2016, s-a stabilit că în autocar au fost transportați călători atât pe sensul de intrare cât și pe cel de ieșire inclusiv, astfel încât se constată că categoria serviciului prestat, în cazul dat „B”, nu a fost respectată.

În baza informației ridicate de la Serviciul Vamal s-a stabilit că unitatea de transport a fost verificată la ieșirea din țară de către inspectorul vamal Nevoie O. care avea obligația de a verifica corectitudinea completării filei de control confirmând acest fapt prin aplicarea ștampilei de serviciu, la fel și pe sensul de intrare în țară de către inspectorul vamal Nevoie O., care avea obligația să verifice corectitudinea respectării categoriei serviciului prestat prin contrapunerea datelor din fila de control cu cele din fila MD1 și MD2, confirmând respectarea regimului prin aplicarea a sigilei personale, iar în caz de depistare a încălcărilor să întreprindă acțiunile prevăzute de pct. 39 al Hotărârii Guvernului nr. 456 din 24.04.2007, inclusiv cu întocmirea actului respectiv.

Astfel, inculpatul, folosindu-se intenționat de funcția deținută, urmărind scopul favorizării unor agenți economici care desfășoară activitatea de transport de pasageri în baza carnetelor ”INTERBUS”, în scopul determinării acestora să transmită angajaților vamali a mijloacelor bănești în calitate de mită reieșind din formula a câte 10 lei pentru fiecare pasager transportat, plus 50 lei pentru autocar, a omis respectarea prevederilor Hotărârii de Guvern „Cu privire la aprobarea Regulamentului pentru implementarea Acordului Interbus”, nr. 456 din 24.04.2007, unde potrivit art. 39, dacă foile de parcurs (INTERBUS) sunt completate la toate rubricile conform cerințelor stabilite și datele indicate în ele corespund datelor de facto, inspectorul confirmă verificarea acestora în rubrica 9, prin aplicarea semnăturii și ștampilei, cu indicarea datei, denumirii postului, face însemnările corespunzătoare în registru după care permite ca autobuzul să-și continue cursa.

Totodată în cazul depistării încălcărilor, inspectorul întocmește actul corespunzător, anulează foile de parcurs MD1, MD2 (INTERBUS) cu mențiunea respectivă în rubrica 9 a acestora și în registru, recomandă agentului transportator să completeze alte foi de parcurs după care permite trecerea autobuzului pentru efectuarea de mai departe a cursei. Actul cu anexarea foii de parcurs MD2 și a filei de control se prezintă în decurs de trei zile la oficiul central al organului competent, pentru examinarea cazului cu privire la contravenție inițiat în conformitate cu art. 197 alin.

(14) Cod contravențional.

Astfel prin acțiunile intenționate ale inculpatului, la Bugetul de stat, în cazul dat, nu au fost încasate amenzile pentru încălcările depistate și anume sumele între 10400 – 11800 lei.

Potrivit art. 58 Cod civil, persoanele juridice de drept public - statul și unitățile administrativ-teritoriale participă la raporturile juridice civile pe poziții de egalitate cu celelalte subiecte de drept. Atribuțiile statului și ale unităților administrativ-teritoriale se exercită în asemenea raporturi de organele acestora, în conformitate cu competența lor.

Potrivit art. 31 alin. (1) din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar fiscale nr. 181 din 25.07.2014 Bugetul de stat se administrează de către Ministerul Finanțelor.

Conform prevederilor pct. 6 subpct. 89) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea ministrului finanțelor aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 1265 din 14.11.2018, Ministrul Finanțelor exercită atribuția de reprezentare în instanțele judecătorești a intereselor bugetului de stat.

Acțiunile inculpatului Nevoie Oleg au fost calificate în cadrul urmăririi penale în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, ca abuz de serviciu pe semnele folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, cu cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.

4) la 24.08.2016, aflându-se la serviciu, pe sensul de intrare, a documentat traversarea frontierei de stat de către unitatea de transport cu n/î COS 888, care efectua o rută privată pentru SRL „Scorpion Trans”, concomitent urmând ai fi prezentate pentru control filele MD1 și MD2 din foaia de parcurs nr. 05 din carnetul Interbus nr. 0004358.

Potrivit informațiilor conținute în fila MD1 din foaia de parcurs nr. 05 a carnetului Interbus nr. 0004358, agentul economic a selectat categoria serviciului „B”, care presupune călătoria dus încărcat întors în gol, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 456 din 24.04.2007, la fel și în fila de control al foii de parcurs nr. 05, care a fost primită și verificată la 19.08.2016 la fel și potrivit informației conținute în fila de control al foii de parcurs nr. 05, care a fost primită și verificată la 19.08.2016 de către inspectorul vamal Lisnic Daniel, cu aplicarea ștampilei de serviciu nr. 1641 care-i aparține.

Totodată, deși la 24.08.2016, la revenire în țară, șoferul a selectat în foaia MD1 a foii de parcurs nr. 05 din carnetul Interbus nr. 0004358 categoria serviciului „B”, (călătoria dus încărcat întors în gol), inspectorul vamal Nevoie Oleg, care a documentat mijlocul de transport, nu a constatat faptul nerespectării regimului ales, fapt care se confirma prin prezența pasagerilor în autocar.

Fiind contrapusă informația din baza de date a poliției de frontieră, cu privire la traversarea frontierei de stat a unității de transport cu n/î XXXX la 19.08.2016 și 24.08.2016, s-a stabilit că pe sensul de ieșire au fost transportați călători inclusiv și pe sensul de intrare în țară, astfel încât se constată că categoria ”B” nu a fost respectată.

În baza informației ridicate de la Serviciul Vamal s-a stabilit că unitatea de transport a fost verificată la ieșirea din țară de către inspectorul vamal Lisnic Daniel,

iar pe sensul de intrare în țară de către inspectorul vamal Nevoie Oleg, care avea obligația să verifice corectitudinea respectării categoriei serviciului prestat prin contrapunerea datelor din fila MD1 sau MD2 cu cea din fila de control, iar în caz de depistare a încălcărilor să întreprindă acțiunile prevăzute de pct. 39 al Hotărârii Guvernului nr. 456 din 24.04.2007, inclusiv cu întocmirea actului respectiv.

Astfel, inculpatul, folosindu-se intenționat de funcția deținută, urmărind scopul favorizării unor agenți economici care desfășoară activitatea de transport de pasageri în baza carnetelor "INTERBUS", în scopul determinării acestora să transmită angajaților vamali a mijloacelor bănești în calitate de mită reieșind din formula a câte 10 lei pentru fiecare pasager transportat, plus 50 lei pentru autocar, a omis respectarea prevederilor Hotărârii de Guvern „Cu privire la aprobarea Regulamentului pentru implementarea Acordului Interbus”, nr.456 din 24.04.2007, unde potrivit art. 39 dacă foile de parcurs (INTERBUS) sunt completate la toate rubricile conform cerințelor stabilite și datele indicate în ele corespund datelor de facto, inspectorul confirmă verificarea acestora în rubrica 9, prin aplicarea semnăturii și ștampilei, cu indicarea datei, denumirii postului, face însemnările corespunzătoare în registru după care permite ca autobuzul să-și continue cursa.

Totodată în cazul depistării încălcărilor, inspectorul întocmește actul corespunzător, anulează foile de parcurs MD1, MD2 (INTERBUS) cu mențiunea respectivă în rubrica 9 a acestora și în registru, recomandă agentului transportator să completeze alte foi de parcurs după care permite trecerea autobuzului pentru efectuarea de mai departe a cursei. Actul cu anexarea foii de parcurs MD2 și a filei de control se prezintă în decurs de trei zile la oficiul central al organului competent, pentru examinarea cazului cu privire la contravenție inițiat în conformitate cu art. 197 alin. (14) Cod contravențional.

Astfel prin acțiunile intenționate ale inculpatului, la Bugetul de stat, în cazul dat, nu au fost încasate amenzile pentru încălcările depistate și anume sumele între 10400 – 11800 lei.

Potrivit art. 58 Cod civil, persoanele juridice de drept public - statul și unitățile administrativ-teritoriale participă la raporturile juridice civile pe poziții de egalitate cu celelalte subiecte de drept. Atribuțiile statului și ale unităților administrativ-teritoriale se exercită în asemenea raporturi de organele acestora, în conformitate cu competența lor.

Potrivit art. 31 alin. (1) din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar fiscale nr.181 din 25.07.2014, Bugetul de stat se administrează de către Ministerul Finanțelor.

Conform prevederilor pct. 6 subpct. 89) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea ministrului finanțelor aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 1265 din 14.11.2018, Ministrul Finanțelor exercită atribuția de reprezentare în instanțele judecătorești a intereselor bugetului de stat.

Acțiunile inculpatului Nevoie Oleg au fost calificate în cadrul urmăririi penale în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, ca abuz de serviciu pe semnele folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, cu cauzarea de daune în

proporții considerabile intereselor publice, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.

5) la **25.09.2016**, aflându-se la serviciu, pe sensul de intrare, a documentat traversarea frontierei de stat de către unitatea de transport cu n/î XXXX, care efectua o rută privată pentru SRL „Scorpion Trans”, concomitent urmând ai fi prezentate pentru control filele MD1 și MD2 din foaia de parcurs nr. 07 din carnetul Interbus nr. 0004498.

Potrivit informațiilor conținute în fila MD1 din foaia de parcurs nr. 07 a carnetului Interbus nr. 0004498, agentul economic a selectat categoria serviciului „B” care presupune călătoria dus încărcat întors în gol, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 456 din 24.04.2007, la fel și potrivit informației conținute în fila de control al foii de parcurs nr. 07, care a fost primită și verificată la 21.09.2016 de către inspectorul vamal Lungu Damian, cu aplicarea ștampilei de serviciu nr. 0405 care-i aparține.

Totodată deși la 25.09.2016, la revenire în țară, șoferul a selectat în foaia MD1 a foii de parcurs nr. 07 din carnetul Interbus nr. 0004498 categoria serviciului „B”, (călătoria dus încărcat întors în gol), inspectorul vamal Nevoie O., care a documentat mijlocul de transport, nu a constatat faptul nerespectării regimului ales, fapt care se confirma prin prezența pasagerilor în autocar.

Fiind contrapusă informația din baza de date a poliției de frontieră, cu privire la traversarea frontierei de stat a unității de transport cu n/î XXXX la 21.09.2016 și 25.09.2016, s-a stabilit că pe sensul de ieșire au fost transportați călători inclusiv și pe sensul de intrare, astfel categoria „B”, nefiind respectată.

În baza informației ridicate de la Serviciul Vamal s-a stabilit că unitatea de transport a fost verificată la ieșirea din țară de către inspectorul vamal Lungu Damian, iar pe sensul de intrare în țară de către inspectorul vamal Nevoie O., care avea obligația să verifice corectitudinea respectării categoriei serviciului prestat prin contrapunerea datelor din fila MD1 sau MD2 cu cea din fila de control, iar în caz de depistare a încălcărilor să întreprindă acțiunile prevăzute de pct. 39 al Hotărârii Guvernului nr. 456 din 24.04.2007, inclusiv cu întocmirea actului respectiv.

Astfel, inculpatul, folosindu-se intenționat de funcția deținută, urmărind scopul favorizării unor agenți economici care desfășoară activitatea de transport de pasageri în baza carnetelor ”INTERBUS”, în scopul determinării acestora să transmită angajaților vamali a mijloacelor bănești în calitate de mită reieșind din formula a câte 10 lei pentru fiecare pasager transportat, plus 50 lei pentru autocar, a omis respectarea prevederilor Hotărârii de Guvern „Cu privire la aprobarea Regulamentului pentru imlementarea Acordului Interbus”, nr.456 din 24.04.2007, unde potrivit art. 39 dacă foile de parcurs (INTERBUS) sunt completate la toate rubricile conform cerințelor stabilite și datele indicate în ele corespund datelor de facto, inspectorul confirmă verificarea acestora în rubrica 9, prin aplicarea semnăturii și ștampilei, cu indicarea datei, denumirii postului, face însemnările corespunzătoare în registru după care permite ca autobuzul să-și continue cursa.

Totodată în cazul depistării încălcărilor, inspectorul întocmește actul corespunzător, anulează foile de parcurs MD1, MD2 (INTERBUS) cu mențiunea respectivă în rubrica 9 a acestora și în registru, recomandă agentului transportator să

completeze alte foi de parcurs după care permite trecerea autobuzului pentru efectuarea de mai departe a cursei. Actul cu anexarea foii de parcurs MD2 și a filei de control se prezintă în decurs de trei zile la oficiul central al organului competent, pentru examinarea cazului cu privire la contravenție inițiat în conformitate cu art. 197 alin. (14) Cod contravențional.

Astfel prin acțiunile intenționate ale inculpatului, la Bugetul de stat, în cazul dat, nu au fost încasate amenzile pentru încălcările depistate și anume sumele între 10400 - 11800 lei.

Potrivit art. 58 Cod civil, persoanele juridice de drept public - statul și unitățile administrativ-teritoriale participă la raporturile juridice civile pe poziții de egalitate cu celelalte subiecte de drept. Atribuțiile statului și ale unităților administrativ-teritoriale se exercită în asemenea raporturi de organele acestora, în conformitate cu competența lor.

Potrivit art. 31 alin. (1) din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar fiscale nr. 181 din 25.07.2014, Bugetul de stat se administrează de către Ministerul Finanțelor.

Conform prevederilor pct. 6 subpct. 89) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea ministrului finanțelor aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 1265 din 14.11.2018 Ministrul Finanțelor exercită atribuția de reprezentare în instanțele judecătorești a intereselor bugetului de stat.

Acțiunile inculpatului Nevoie Oleg au fost calificate în cadrul urmăririi penale în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, ca abuz de serviciu pe semnele folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, cu cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.

6) la **23.07.2016**, aflându-se la serviciu, pe sensul de ieșire din țară, a documentat traversarea frontierei de stat de către unitatea de transport cu n/î XXXX, care efectua o rută privată pentru SRL „Scorpion Trans” concomitent urmând ai fi prezentate pentru control filele MD1 și MD2 din foaia de parcurs nr. 03 din carnetul Interbus nr. 0004324. Potrivit informațiilor conținute în fila MD1 din foaia de parcurs nr. 03 a carnetului Interbus nr. 0004324, agentul economic nu a selectat vreun serviciu, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 456 din 24.04.2007, la fel și nici în fila de control al foii de parcurs nr. 03, care a fost primită și verificată la 23.07.2016 de către inspectorul vamal Nevoie O., cu aplicarea ștampilei de serviciu nr. 1015 care-i aparține.

Astfel, la 23.07.2016, la ieșirea din țară, inspectorul vamal, urma să constate completarea conform prevederilor legale a filei de control, care urma să servească ca bază pentru verificare.

Fiind contrapusă informația din baza de date a poliției de frontieră, cu privire la traversarea frontierei de stat a unității de transport cu n/î XXXX la 23.07.2016 și 27.07.2016, s-a stabilit că pe sensul de ieșire au fost transportați călători inclusiv și pe sensul de intrare. Astfel, se constată că foile de parcurs respective nu au fost completate conform rigorilor Hotărârii Guvernului nr. 456 din 24.04.2007, inclusiv nu au fost întreprinse acțiunile prevăzute de pct. 39 din actul normativ.

În baza informației ridicate de la Serviciul Vamal s-a stabilit că unitatea de transport a fost verificată la ieșirea din țară de către inspectorul vamal Nevoie O. care avea obligația de a verifica corectitudinea completării filei de control confirmând acest fapt prin aplicarea ștampilei de serviciu, iar pe sensul de intrare în țară de către inspectorul vamal Gonciar Ruslan, care avea obligația să verifice corectitudinea respectării categorici serviciului prestat prin contrapunerea datelor din fila MD1 sau MD2 cu cea din fila de control, iar în caz de depistare a încălcărilor să întreprindă acțiunile prevăzute de pct. 39 al Hotărârii Guvernului nr. 456 din 24.04.2007, inclusiv cu întocmirea actului respectiv;

Astfel, inculpatul, folosindu-se intenționat de funcția deținută, urmărind scopul favorizării unor agenți economici care desfășoară activitatea de transport de pasageri în baza carnetelor "INTERBUS", în scopul determinării acestora să transmită angajaților vamali a mijloacelor bănești în calitate de mită reieșind din formula a câte 10 lei pentru fiecare pasager transportat, plus 50 lei pentru autocar, a omis respectarea prevederilor Hotărârii de Guvern „Cu privire la aprobarea Regulamentului pentru implementarea Acordului Interbus”, nr. 456 din 24.04.2007, unde potrivit art. 39 dacă foile de parcurs (INTERBUS) sunt completate la toate rubricile conform cerințelor stabilite și datele indicate în ele corespund datelor de facto, inspectorul confirmă verificarea acestora în rubrica 9, prin aplicarea semnăturii și ștampilei, cu indicarea datei, denumirii postului, face însemnările corespunzătoare în registru după care permite ca autobuzul să-și continue cursa.

Totodată în cazul depistării încălcărilor, inspectorul întocmește actul corespunzător, anulează foile de parcurs MD1, MD2 (INTERBUS) cu mențiunea respectivă în rubrica 9 a acestora și în registru, recomandă agentului transportator să completeze alte foi de parcurs după care permite trecerea autobuzului pentru efectuarea de mai departe a cursei. Actul cu anexarea foii de parcurs MD2 și a filei de control se prezintă în decurs de trei zile la oficiul central al organului competent, pentru examinarea cazului cu privire la contravenție inițiat în conformitate cu art. 197 alin. (14) Cod contravențional.

Astfel prin acțiunile intenționate ale inculpatului, la Bugetul de stat în cazul dat, nu au fost încasate amenzile pentru încălcările depistate și anume sumele între 10400 – 11800 lei.

Potrivit art. 58 Cod civil, persoanele juridice de drept public - statul și unitățile administrativ-teritoriale participă la raporturile juridice civile pe poziții de egalitate cu celelalte subiecte de drept. Atribuțiile statului și ale unităților administrativ teritoriale se exercită în asemenea raporturi de organele acestora, în conformitate cu competența lor.

Potrivit art. 31 alin. (1) din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar fiscale nr. 181 din 25.07.2014, Bugetul de stat se administrează de către Ministerul Finanțelor.

Conform prevederilor pct. 6 subpct. 89) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea ministrului finanțelor aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 1265 din 14.11.2018, Ministrul Finanțelor exercită atribuția de reprezentare în instanțele judecătorești a intereselor bugetului de stat.

Acțiunile inculpatului Nevoie Oleg au fost calificate în cadrul urmăririi penale în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, ca abuz de serviciu pe semnele folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, cu cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.

7) la **05.09.2016**, aflându-se la serviciu, pe sensul de intrare, a documentat traversarea frontierei de stat de către unitatea de transport cu n/î xxxx, care efectua o rută privată pentru SRL „Scorpion Trans”, concomitent urmând ai fi prezentate pentru control filele MD1 și MD2 din foaia de parcurs nr. 06 din carnetul Interbus nr. 0004324.

Potrivit informațiilor conținute în fila MD1 din foaia de parcurs nr. 06 a carnetului Interbus nr. 0004324, agentul economic a selectat categoria serviciului „B” (care presupune călătoria dus încărcat întors în gol, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 456 din 24.04.2007, iar potrivit informației conținute în fila de control al foii de parcurs nr. 06, care a fost primită și verificată la 31.08.2016 de către inspectorul vamal Lisnic Daniel, cu aplicarea ștampilei de serviciu nr. 1641 care-i aparține, nu a fost selectat nici unul din serviciile respective.

Astfel, la 05.09.2016, la revenire în țară, deși șoferul a selectat în foaia MD1 a foii de parcurs nr. 06 din carnetul Interbus nr. 0004324 categoria serviciului „B”, (călătoria dus încărcat întors în gol), inspectorul vamal Nevoie O. care a documentat mijlocul de transport, nu a constatat faptul necorespunderii datelor pasagerilor de pe sensul de ieșire cu cel de pe intrare, inclusiv prin contrapunerea numărului și datelor pasagerilor aflați în salonul autocarului.

Fiind contrapusă informația din baza de date a poliției de frontieră, cu privire la traversarea frontierei de stat a unității de transport cu n/î XXXX la 31.08.2016 și 05.09.2016, s-a stabilit că pe sensul de ieșire nu au fost transportați călători, iar călătoria retur a fost efectuată cu călători, astfel încât categoria „B” indicată în fila MD1 nefiind respectată, mai mult ca atât, în fila de control nu a fost selectat nici un serviciu fapt ce exclude de la început existența unui suport legal pentru contrapunere.

În baza informației ridicate de la Serviciul Vamal s-a stabilit că unitatea de transport a fost verificată la ieșirea din țară de către inspectorul vamal Lisnic Daniel care avea obligația de a verifica corectitudinea completării filei de control confirmând acest fapt prin aplicarea ștampilei de serviciu, iar pe sensul de intrare în țară de către inspectorul vamal Nevoie O., care avea obligația să verifice corectitudinea respectării categoriei serviciului prestat prin contrapunerea datelor din fila MD1 sau MD2 cu cea din fila de control, iar în caz de depistare a încălcărilor să întreprindă acțiunile prevăzute de pct. 39 al Hotărârii Guvernului nr. 456 din 24.04.2007, inclusiv cu întocmirea actului respectiv.

Astfel, inculpatul folosindu-se intenționat de funcția deținută, urmărind scopul favorizării unor agenților economici care desfășoară activitatea de transport de pasageri în baza carnetelor ”INTERBUS”, în scopul determinării acestora să transmită angajaților vamali a mijloacelor bănești în calitate de mită reieșind din formula a câte 10 lei pentru fiecare pasager transportat, plus 50 lei pentru autocar, a omis respectarea prevederilor Hotărârii de Guvern „Cu privire la aprobarea Regulamentului pentru

implementarea Acordului Interbus”, nr. 456 din 24.04.2007, unde potrivit art. 39 dacă foile de parcurs (INTERBUS) sunt completate la toate rubricile conform cerințelor stabilite și datele indicate în ele corespund datelor de facto, inspectorul confirmă verificarea acestora în rubrica 9, prin aplicarea semnăturii și ștampilei, cu indicarea datei, denumiri postului, face însemnările corespunzătoare în registru după care permite ca autobuzul să-și continue cursa.

Totodată în cazul depistării încălcărilor, inspectorul întocmește actul corespunzător, anulează foile de parcurs MD1, MD2 (INTERBUS) cu mențiunea respectivă în rubrica 9 a acestora și în registru, recomandă agentului transportator să completeze alte foi de parcurs după care permite trecerea autobuzului pentru efectuarea de mai departe a cursei. Actul cu anexarea foii de parcurs MD2 și a filei de control se prezintă în decurs de trei zile la oficiu central al organului competent, pentru examinarea cazului cu privire la contravenție inițiat în conformitate cu art. 197 alin. (14) Cod contravențional.

Astfel prin acțiunile intenționate ale inculpatului, la Bugetul de stat, în cazul dat, nu au fost încasate amenzile pentru încălcările depistate și anume sumele între 10400-11800 lei.

Potrivit art. 58 Cod civil, persoanele juridice de drept public - statul și unitățile administrativ-teritoriale participă la raporturile juridice civile pe poziții de egalitate cu celelalte subiecte de drept. Atribuțiile statului și ale unităților administrativ teritoriale se exercită în asemenea raporturi de organele acestora, în conformitate cu competența lor.

Potrivit art. 31 alin. (1) din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar fiscale nr. 181 din 25.07.2014, Bugetul de stat se administrează de către Ministerul Finanțelor,

Conform prevederilor pct. 6 subpct. 89) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea ministrului finanțelor aprobat prin Hotărârea de Guvern nr.1265 du 14.11.2018 Ministrul Finanțelor exercită atribuția de reprezentare în instanțele judecătorești a intereselor bugetului de stat.

Acțiunile inculpatului Nevoie Oleg au fost calificate în cadrul urmăririi penale în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, ca abuz de serviciu pe semnele folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, cu cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.

8) la 20.08.2016, aflându-se la serviciu, pe sensul de intrare, a documentat traversarea frontierei de stat de către unitatea de transport cu n/î XXXX, care efectua o rută privată pentru SRL „Scorpion Trans”, concomitent urmând ai fi prezentate pentru control filele MD1 și MD2 din foaia de parc nr. 10 din carnetul Interbus nr. 0004290.

Potrivit informațiilor conținute în fila MD1 din foaia de parcurs nr.10 a carnetului Interbus nr. 0004290, agentul economic a selectat categoria serviciului „B” care presupune călătoria dus încărcat întors în gol, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 456 din 24.04.2007 la fel și în fila de control al foii de parcurs nr.10, care a fost primită și verificată la 15.08.2016 de către inspectorul vamal Lisnic Daniel, cu aplicarea ștampilei de serviciu nr. 1641, care-i aparține.

Totodată, deși la 20.08.2016, la revenire în țară, șoferul a selectat în foaia MD1 foi de parcurs nr. 21 din carnetul Interbus nr. 0004290 categoria serviciului „B”, (călătoria dus încărcat întors în gol), inspectorul vamal Nevoie O., care a documentat mijlocul de transport, nu a constatat faptul nerespectării regimului ales, fapt care se confirma prin prezența pasagerilor în autocar.

Fiind contrapusă informația din baza de date a poliției de frontieră, cu privire la traversarea frontierei de stat a unității de transport cu n/î XXXX la 15.08.2016 și 20.08.2016, s-a stabilit că pe sensul de ieșire au fost transportați călători inclusiv și pe sensul de intrare, astfel categoria „B”, nefiind respectată.

În baza informației ridicate de la Serviciul Vamal s-a stabilit că unitatea de transport a fost verificată la ieșirea din țară de către inspectorul vamal Lisnic Daniel, iar pe sensul de intrare în țară de către inspectorul vamal Nevoie Oleg, care avea obligația să verifice corectitudinea respectării categoriei serviciului prestat prin contrapunerea datelor din fila MD1 sau MD2 cu cea din fila de control, iar în caz de depistare a încălcărilor să întreprindă acțiunile prevăzute de pct. 39 al Hotărârii Guvernului nr. 456 din 24.04.2007, inclusiv cu întocmirea actului respectiv.

Astfel, inculpatul, folosindu-se intenționat de funcția deținută, urmărind scopul favorizării unor agenți economici care desfășoară activitatea de transport de pasageri în baza carnetelor ”INTERBUS”, în scopul determinării acestora, să transmită angajaților vamali a mijloacelor bănești în calitate de mită reieșind din formula a câte 10 lei pentru fiecare pasager transportat, plus 50 lei pentru autocar, a omis respectarea prevederilor Hotărârii de Guvern „Cu privire la aprobarea Regulamentului pentru implementarea Acordului Interbus”, nr. 456 din 24.04.2007, unde potrivit art. 39, dacă foile de parcurs (INTERBUS) sunt completate la toate rubricile conform cerințelor stabilite și datele indicate în ele corespund datelor de facto, inspectorul confirmă verificarea acestora în rubrica 9, prin aplicarea semnăturii și ștampilei, cu indicarea datei, denumirii postului, face însemnările corespunzătoare în registru după care permite ca autobuzul să-și continue cursa.

Totodată în cazul depistării încălcărilor, inspectorul întocmește actul corespunzător, anulează foile de parcurs MD1, MD2 (INTERBUS) cu mențiunea respectivă în rubrica 9 a acestora și în registru, recomandă agentului transportator să completeze alte foi de parcurs după care permite trecerea autobuzului pentru efectuarea de mai departe a cursei. Actul cu anexarea foii de parcurs MD2 și a filei de control se prezintă în decurs de trei zile la oficiul central al organului competent, pentru examinarea cazului cu privire la contravenție, inițiat în conformitate cu art. 197 alin. (14) Cod contravențional.

Astfel prin acțiunile intenționate ale inculpatului, la Bugetul de stat, în cazul dat nu au fost încasate amenzile pentru încălcările depistate și anume sumele între 10400-11800 lei.

Potrivit art. 58 Cod civil, persoanele juridice de drept public - statul și unitățile administrativ-teritoriale participă la raporturile juridice civile pe poziții de egalitate cu celelalte subiecte de drept. Atribuțiile statului și ale unităților administrativ-teritoriale se exercită în asemenea raporturi de organele acestora, în conformitate cu competența lor.

Potrivit art. 31 alin. (1) din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar fiscale nr. 181 din 25.07.2014, Bugetul de stat se administrează de către Ministerul Finanțelor.

Conform prevederilor pct. 6 subpct. 89) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea ministrului finanțelor aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 1265 din 14.11.2018, Ministrul Finanțelor exercită atribuția de reprezentare în instanțele judecătorești a intereselor bugetului de stat.

Acțiunile inculpatului Nevoie Oleg au fost calificate în cadrul urmăririi penale în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, ca abuz de serviciu pe semnele folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, cu cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.

9) la **29.09.2016**, aflându-se la serviciu, pe sensul de intrare, a documentat traversarea frontierei de stat de către unitatea de transport cu n/î XXXX, care efectua o rută privată pentru SRL „Scorpion Trans”, concomitent urmând ai fi prezentate pentru control filele MD1 și MD2 din foaia de parcurs nr. 14 din carnetul Interbus nr. 0004290.

Potrivit informațiilor conținute în fila MD1 din foaia de parcurs nr. 14 a carnetului Interbus nr. 0004290, agentul economic nu a selectat nici o categorie cu toate că în fila de control al foii de parcurs nr. 14, care a fost primită și verificată la 24.09.2016 de către inspectorul vamal Dubenco Vasile, cu aplicarea ștampilei de serviciu nr. 0960 care-i aparține, a fost selectată categoria „B”, care presupune călătoria dus încărcat întors în gol, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 456 din 24.04.2007.

Totodată deși la 29.09.2016, la revenire în țară, șoferul nu a selectat în foaia MD1 a foii de parcurs nr. 14 nici o categorie a serviciului prestat, inspectorul vamal Nevoie Oleg, care a documentat mijlocul de transport, nu a constatat faptul nerespectării regimului ales, inclusiv corectitudinea completării foii de parcurs.

Fiind contrapusă informația din baza de date a poliției de frontieră, cu privire la traversarea frontierei de stat a unității de transport cu n/î XXXX la 24.09.2016 și 29.09.2016, s-a stabilit că pe sensul de ieșire au fost transportați călători inclusiv și pe sensul de intrare, astfel categoria „B”, indicată în fila de control nefiind respectată, mai mult ca atât în fila MD1, nefiind selectată nici o categorie care ar permite efectuarea contrapunerii.

În baza informației ridicate de la Serviciul Vamal s-a stabilit că unitatea de transport a fost verificată la ieșirea din țară de către inspectorul vamal Dubenco Vasile, iar pe sensul de intrare în țară de către inspectorul vamal Nevoie Oleg, care avea obligația să verifice corectitudinea respectării categoriei serviciului prestat prin contrapunerea datelor din fila MD1 sau MD2 cu cea din fila de control, iar în caz de depistare a încălcărilor să întreprindă acțiunile prevăzute de pct. 39 al Hotărârii Guvernului nr. 456 din 24.04.2007. inclusiv cu întocmirea actului respectiv.

Astfel, inculpatul, folosindu-se intenționat de funcția deținută, urmărind scopul favorizării unor agenților economici care desfășoară activitatea de transport de pasageri în baza carnetelor ”INTERBUS”, în scopul determinării acestora să transmită angajaților vamali a mijloacelor bănești în calitate de mită reieșind din formula a câte

10 lei pentru fiecare pasager transportat, plus 50 lei pentru autocar, a omis respectarea prevederilor Hotărârii de Guvern „Cu privire la aprobarea Regulamentului pentru implementarea Acordului Interbus”, nr. 456 din 24.04.2007, unde potrivit art. 39, dacă foile de parcurs (INTERBUS) sunt completate la toate rubricile conform cerințelor stabilite și datele indicate în ele corespund datelor de facto, inspectorul confirmă verificarea acestora în rubrica 9, prin aplicarea semnăturii și ștampilei, cu indicarea datei, denumirii postului, face însemnările corespunzătoare în registru după care permite ca autobuzul să-și continue cursa.

Totodată în cazul depistării încălcărilor, inspectorul întocmește actul corespunzător, anulează foile de parcurs MD1, MD2 (INTERBUS) cu mențiunea respectivă în rubrica 9 a acestora și în registru, recomandă agentului transportator să completeze alte foi de parcuri după care permite trecerea autobuzului pentru efectuarea de mai departe a cursei. Actul cu anexarea foii de parcurs MD2 și a filei de control se prezintă în decurs de trei zile la oficiul central al organului competent, pentru examinarea cazului cu privire la contravenție inițiat în conformitate cu art. 197 alin. (14) Cod contravențional.

Astfel prin acțiunile intenționate ale inculpatului, la Bugetul de stat, în cazul dat, nu au fost încasate amenzile pentru încălcările depistate și anume sumele între 10 400-11800 lei.

Potrivit art. 58 Cod civil, persoanele juridice de drept public - statul și unitățile administrativ-teritoriale participă la raporturile juridice civile pe poziții de egalitate cu celelalte subiecte de drept. Atribuțiile statului și ale unităților administrativ-teritoriale se exercită în asemenea raporturi de organele acestora, în conformitate cu competența lor.

Potrivit art. 31 alin. (1) din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar fiscale nr. 181 din 25.07.2014, Bugetul de stat se administrează de către Ministerul Finanțelor.

Conform prevederilor pct. 6 subpct .89) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea ministrului finanțelor aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 1265 din 14.11.2018, Ministrul Finanțelor exercită atribuția de reprezentare în instanțele judecătorești a intereselor bugetului de stat.

Acțiunile inculpatului Nevoie Oleg au fost calificate în cadrul urmăririi penale în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, ca abuz de serviciu pe semnele folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, cu cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.

Instanța a reținut că, inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că, nu a cerut și nu a primit bani de la Chiselița Vasile. Nu a fost instruit cu referire la completarea foilor interbus, era o persoană responsabilă la postul vamal Xxxx în acest sens. Dacă erau depistate careva încălcări la foile interbus, apelau la șeful de tură, aducându-i la cunoștință despre faptul dat.

Martorul Chiselița Vasile în ședința de judecată a declarat că, a activat la firma „Trans Elegant Tur” în calitate de șofer pe autocarul de „Neoplan”, n/î XXXX, transportând pasageri spre Moskva. Susține depozițiile date la urmărirea penală, dar

deoarece cazul dat a fost de multă vreme în urmă nu ține minte detaliile, la fel, nu ține minte dacă a transmis suma de bani persoanei care se află pe banca acuzaților și nu ține minte ce sumă de bani a fost transmisă. La trecerea postului vamal era un obicei de a achita câte 10 lei de pasager. Actele la control el le prezenta la ghișeu. ***A dat declarațiile la urmărirea penală după ce a vizualizat secvență video.*** La urmărirea penală declarațiile le-a citit fugitiv, deoarece nu cunoaște bine grafia latină, dar semnătura îi aparține.

Martorul Mațiaga Vladislav în ședința de judecată a declarat că, a activat la firma „Trans Elegant Tur” în calitate de șofer pe autocarul „Neoplan”, n/î XXXX, împreună cu Chiselița V. La trecerea postului vamal al RM era un obicei de a strânge bani pentru vameși. Nu cunoaște dacă i-au fost transmise careva sume de bani la data de 03.07.2016, persoanei care se află pe banca acuzaților. ***Ceva în pașaport s-a pus, dar nu cunoaște ce anume. Declarațiile date la urmărirea penală le-a citit fugitiv. La moment susține declarațiile date în ședința de judecată.***

Procurorul, în ședința judiciară, a concretizat învinuirea pe art. 327 alin. (1) Cod penal, indicând că a fost declarată neconstituțională sintagma „intereselor publice sau” și susține învinuirea doar conform indicilor: folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, cu cauzarea de daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice, deoarece statul are statut de persoană juridică.

Analizând în ansamblu probele administrate la materialele dosarului, se impune adoptarea unei sentințe de achitare în privința tuturor capetelor de acuzare aduse lui Nevoie O., pe motiv ***nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.***

În speță, s-a constatat cu certitudine faptul că, autocarul „Neoplan-N516SHD – 2001”, n/î XXXX, condus de șoferii Chiselița V. și Mațiaga V., la data de 03.07.2016, a traversat punctul de trecere a frontierei de stat Xxxx-Moghiliov Podolisk, fiind verificat de colaboratorul vamal Nevoie O.

Însă, în episodul de învinuire a inculpatului pe art. 324 alin. (4) Cod penal, lipsește obiectul material al infracțiunii și ***nu este probată latura obiectivă*** și anume faptul transmiterii și acceptării a careva sume bănești de către inculpat, nefiind stabilite și ridicate la examinarea cauzei sumele bănești prezumate ca transmise inculpatului și acceptate de către ultimul la realizarea interesului infracțional, nu a fost stabilită valoarea, numărul bancnotelor prezumate a fi transmise inculpatului.

În aceeași ordine de idei, fiind vizualizată în ședința de judecată înregistrarea video de pe CD-RW de model „VS”, cu inscripția „PTF Xxxx (PVFI Rutier), 03.07.2016”, care conține imaginile video din data de 03.07.2016, captate de camerele exterioare care aparțin Serviciului Vamal instalate în PTF Xxxx, se reține că, ***în secvențele video*** date nu se vizualizează faptul transmiterii a careva sume bănești inculpatului, nu se vizualizează că martorii plasează careva sume bănești în acte (pașaport) în scopul transmiterii acestora inculpatului, ***nu sunt vizibile cu claritate careva bancnote***, valoarea acestora prezumate a fi puse în acte în vederea transmiterii inculpatului, precum și faptul pretinderii, acceptării și primirii de către Nevoie O. a careva sume bănești. Ori, din secvențele video vizualizate în ședința judiciară se vede clar cum inculpatul Nevoie O. verifică autocarul întru îndeplinirea obligațiilor de

serviciu, totodată martorii acușării sus-menționați au declarat în ședința judiciară că, careva impedimente create de colaboratorii vamali la trecerea frontierei de stat nu au avut.

Alte probe în vederea stabilirii existenței obiectului material al infracțiunii, identificării acestuia, precum și **confirmării existenței laturii obiective a infracțiunii** și anume a faptului transmiterii sumelor bănești inculpatului, precum și pretinderea, primirea și acceptarea de către inculpat a banilor, de către acuzare nu au fost prezentate.

Învinuirea adusă unei persoane **de comiterea unei infracțiuni** urmează a fi clară și precisă și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Totodată, referitor la învinuirea inculpatului pe art. 327 alin. (1) Cod penal, instanța urmează să se expună asupra semnelor componente de infracțiune : *folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, cu cauzarea de daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.*

Astfel, analizând materialele dosarului și probele părții acușării, **s-a stabilit cu certitudine faptul că inculpatul**, deținând funcția de inspector principal la postul vamal Xxxx, fiind angajat al Serviciului Vamal, desfășurând activitatea de serviciu în cadrul Biroului Vamal Xxxx, a primit filele de control din carnetele Interbus anexate la materialele dosarului, fără ca acestea să fie completate în modul convenit la capitolul ”categoria serviciului prestat”, prin bifarea căsuței corespunzătoare, aplicând ștampila corespunzătoare.

În conformitate cu prevederile pct. 24 al Hotărârii Guvernului RM „Cu privire la aprobarea Regulamentului pentru implementarea Acordului Interbus”, nr. 456a din 24.04.2007, completarea foilor de parcurs, în două exemplare (MDI, MD2), și a filei de control se efectuează de către agentul transportator în prealabil, la locul de plecare, până la efectuarea fiecărei curse.

Conform prevederilor pct. 39 al Hotărârii Guvernului RM „Cu privire la aprobarea Regulamentului pentru implementarea Acordului Interbus”, nr. 456a din 24.04.2007, controlul utilizării foilor de parcurs pentru agenții transportatori înregistrați în Republica Moldova:

- dacă foile de parcurs (INTERBUS) sunt completate la toate rubricile conform cerințelor stabilite și datele indicate în ele corespund datelor de facto, inspectorul confirmă verificarea acestora în rubrica 9, prin aplicarea semnăturii și ștampilei, cu indicarea datei, denumirii postului, face însemnările corespunzătoare în registru după care permite ca autobuzul să-și continue cursa;
- în cazul depistării încălcărilor, inspectorul întocmește actul corespunzător, anulează foile de parcurs MDI, MD2 (INTERBUS) cu mențiunea respectivă în rubrica 9 a acestora și în registru, recomandă agentului transportator să completeze alte foi de parcurs după care permite trecerea autobuzului pentru efectuarea de mai departe a cursei. Actul cu anexarea foii de parcurs MD2 și a filei de control se prezintă în decurs de trei zile la oficiul central al organului competent.

În aceeași ordine de idei, **art. 197 alin. (14) Cod contravențional cuprinde următoarea componentă de contravenție: ”Nerespectarea, în cadrul desfășurării**

activității de transport rutier sau activității conexe transportului rutier, a obligațiilor prevăzute în Codul transporturilor rutiere”, componența de contravenție dată fiind abrogată prin Legea nr. 295 din 21.12.2017, în vigoare 12.01.2018.

Conform prevederilor art. 407 alin. (1) Cod contravențional, **contravențiile prevăzute la art. 197 alin. (12)-(29), se constată de către organele de specialitate ale administrației publice în domeniul transportului rutier,** electric, feroviar și naval, conform tipului de transport corespunzător competenței.

Nevoie O., potrivit ordinului de numire în funcție și a fișei postului deținea funcția de inspector principal, prin urmare **ultimul nu dispunea de împuternicirile de a examina chiar și cauzele contravenționale** ce țin de competența serviciului vamal, **în obligațiunile inculpatului nu intra expres verificarea carnetelor interbus.**

Analizând pct. 39 din Hotărârea Guvernului RM sus-descriș în coraborare cu componența contravenției prevăzute de 197 alin. (14) Cod contravențional, nu se reține faptul că inspectorul, depistând încălcări la corectitudinea îndeplinirii foilor de parcurs urma să constate careva contravenție sau să pornească procesul contravențional cu expedierea materialelor spre examinare organului competent, **dar anulează foile de parcurs MDI, MD2 (INTERBUS)** cu mențiunea respectivă în rubrica 9 a acestora și în registru, recomandă agentului transportator să completeze alte foi de parcurs după care permite trecerea autobuzului pentru efectuarea de mai departe a cursei. Actul cu anexarea foii de parcurs MD2 și a filei de control se prezintă în decurs de trei zile la oficiul central al organului competent.

În aceeași ordine de idei, **prin prisma prevederilor art. 399 alin. (2) Cod contravențional, agentul constator poate constata contravenții ale căror constatare, soluționare și sancționare sunt atribuite competenței unor alte organe. În astfel de cazuri, agentul va remite organelor respective procesele-verbale de constatare a contravențiilor,** prin urmare în cazul dat norma legală prevede expres faptul că agentul constator poate constata contravenții, dar nu e prevăzut că el este obligat și mai mult ca atât în cazul când contravențiile sunt depistate de către agentul constator, fapt care nu a fost probat de către acuzare, or inculpatul în ședința judiciară a relatat că nu a depistat încălcările corespunzătoare și nu a fost instructat în vederea verificării corectitudinii întocmirii foilor interbus, verifica doar numărul de pasageri dacă corespunde.

În același timp, **de către acuzare nu au fost aduse careva probe întru confirmarea existenței laturii subiective a infracțiunii și anume scopului infracțiunii invocate în rechizitoriu:** „favorizarea unor agenți economici care desfășoară activitatea de transport de pasageri în baza carnetelor ”INTERBUS”, în scopul determinării acestora să transmită angajaților vamali a mijloacelor bănești în calitate de mită”.

Din considerentele enunțate și ținând cont de faptul că prin hotărârea Curții Constituționale a fost declarat neconstituțional textul ”intereselor publice sau” din alin. (1) art. 327 Cod penal, iar careva persoane juridice nu au fost recunoscute în calitate de parte vătămată sau parte civilă, precum și faptul că în cazul dat nu s-a probat existența scopului infracțiunii, urmărilor prejudiciabile (latura subiectivă) precum existența laturii obiective, instanța a ajuns la concluzia că **nu există faptul infracțiunii** prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal în toate cele 9 episoade invocate în

rechizitoriu, *iar încălcarea admisă de Nevoie O., care nu a depistat neajunsurile la îndeplinirea foilor interbus nu prezintă gradul de intensitate necesar aplicării unei pedepse penale or, legiuitorul prevede și alte forme de răspundere, cum ar fi cea disciplinară.*

În altă ordine de idei, prin ordonanța Procurorului anticorupție Viorel Morari din 17.10.2016, a fost dispusă efectuarea urmăririi penale unui grup de procurori și ofițeri de investigații. Conform pct. 2) al ordonanței, un grup de ofițeri de investigații ai CNA au fost desemnați cu atribuții de ofițeri de urmărire penală, și anume ofițerul de investigații Megherea Marin.

Dar, Codul de procedură penală nu a investit procurorul cu atribuții de desemnare a ofițerilor de investigații cu statut de ofițeri de urmărire penală, care sunt enunțate în art. 52 Cod de procedură penală, în care nu se regăsește competența de atribuire a statutului de ofițer de urmărire penală altor ofițeri care nu dețin acest statut, mai mult ca atât, desemnarea de către procuror a unor ofițeri de investigații din cadrul CNA cu atribuții de ofițeri de urmărire penală în cadrul grupului de urmărire penală, direct contravine și reglementărilor enunțate în art. 1 alin. (2) ale Legii nr. 333 din 10.11.2000, privind statutul ofițerului de urmărire penală, care prevăd că, nu pot avea calitatea de ofițer de urmărire penală, angajații organelor de urmărire penală abilitați cu funcții de menținere a ordinii publice, de control sau de exercitare a activității operative de investigații, care au statut de persoane investite cu funcții de constatare a infracțiunilor, stabilit prin lege.

Astfel, ordonanța din 17.10.2016, de formare a grupului de urmărire penală, adoptată de procurorul anticorupție Viorel Morari, în partea desemnării ofițerului de investigații CNA, Marin Megherea, cu atribuții de ofițer de urmărire penală, a fost emisă cu încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului, deoarece prevederile alin. (4) art. 4 ale Legii nr. 333 din 10.11.2006, privind statutul ofițerului de urmărire penală, nu sunt incluse în Codul de procedură penală și vin în contradicție cu normele speciale ale legislației procesual-penale, circumstanță, care, subsecvent atrage nulitatea actului procedural.

În aceeași ordine de idei, actele procedurale întocmite de ofițerul de investigații Marin Megherea la fel sunt lovite de nulitate după principiul fructului otrăvit, inclusiv procesul-verbal de examinare din 07.11.2016 a CD-RW de model "VS" de culoare portocalie cu inscripția "PTF Xxxx (PVFI Rutier), 03.07.2016" ridicat în baza procesului-verbal de ridicare din 24.10.2016, de la Serviciul Vamal și care conține imaginile video din data de 03.07.2016, captate de camerele exterioare care aparțin Serviciului Vamal instalate în PTF Xxxx, recunoscute în calitate de mijloc materiale de probă prin ordonanța din 23.12.2016, cât și procesul-verbal de ridicare din 24.10.2016, prin care de la Serviciul Vamal au fost ridicate secvențele video din data de 03.07.2016, captate de camerele exterioare care aparțin Serviciului Vamal instalate în PTF Xxxx, ridicarea fiind dispusă prin ordonanța de ridicare din 20.10.2016.

Prin urmare, în cazul dat nu s-a constatat existența faptelor infracțiunilor prevăzute de art. 324 alin. (4) și art. 327 alin. (1), ori, lipsa asigurării unor garanții esențiale a inculpatului, lipsa probelor *care ar atesta întrunirea cumulativă a faptelor* prevăzute de art. 324 alin. (4) și 327 alin. (1) Cod penal, impun concluzia de a emite o

sentință de achitare în baza art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 324 alin. (4) Cod penal la amendă în mărime de 2000 unități convenționale, cu privarea de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani, în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, pe 9 episoade, la amendă în mărime de câte 500 unități convenționale, cu privarea de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani, iar în conformitate cu art. 84 Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsă definitivă sub formă de amendă în mărime de 3000 unități convenționale, ce constituie 60.000 lei, cu privarea de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani, cu confiscarea banilor în sumă de 200 lei și trecerea lor forțată și gratuită în folosința și proprietatea statului, cu admiterea acțiunii civile înaintată de reprezentantul IFS și încasarea de la inculpat a cheltuielilor de judecată în sumă de 39746 lei.

Apelantul a invocat că, argumentele ulterioare ale instanței precum că nu este vizibil cui au fost transmiși banii care se aflau în actele șoferului sunt lipsite de suport, or anume Nevoie O. este inspectorul care a verificat actele și respectiv el este cel care a primit pașaportul în care se afla remunerația ilicită. Martorii Chiselița V. și Mațiaga V., desi în instanța de judecată nu și-au susținut declarațiile date la urmărirea penală, instanța urma sa ia în considerație ca de la comiterea infracțiunii s-a scurs un timp îndelungat, astfel declarațiile depuse la urmărirea penală erau veridice. Mai mult ca atât, declarațiile depuse la urmărirea penală coroborează și cu alte probe acumulate.

Declarațiile din cadrul ședinței de judecată urmau sa fie apreciate critic de către instanță or, evident că martorii și-au schimbat declarațiile pentru a-1 absolvi pe Nevoie O. de pedeapsă.

Conform răspunsului oficial emis de către Biroul Vamal, anume Nevoie O. este persoana care a documentat la 03.07.2016 autocarul condus de către Chiselița V.

Cât privește argumentele instanței precum că, nu a fost stabilit cu certitudine de către organul de urmărire penală obiectul infracțiunii și anume nu a fost ridicată suma de bani pretinsă a fi transmisă de către Chiselița V. lui Nevoie O. precum și nu a fost stabilită suma exactă a remunerației ilicite, acestea de asemenea nu au relevat situația reală, or în învinuire este indicat faptul că numărul de pasageri în autocar înmulțit cu 10 lei și reprezintă suma la care se face referire, astfel conform ordonanței de punere sub învinuire, suma remunerației ar reprezenta 200 lei.

Astfel, în motivarea sentinței de achitare, instanța s-a referit doar la faptul că lipsește obiectul material al infracțiunii, dar nu face referire la obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 324 Cod penal, care are un caracter multiplu și anume obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoane publice a obligației de a pretinde remunerația în strictă conformitate cu legea, iar obiectul juridic secundar sunt relațiile sociale cu privire la integritatea corporală sănătatea sau libertatea psihică (morală) a persoanei.

În cazul respectiv, prin acțiunile ilegale ale inculpatului a fost adusă atingere anume obiectului juridic principal, menționat mai sus, iar faptul că obiectul material al infracțiunii și anume remunerația ilicită nu a fost depistată și ridicată nu servește temei pentru a susține că nu există obiectul infracțiunii.

Astfel, în speța respectivă instanța greșit a concluzionat faptul că nu exista obiectul infracțiunii reieșind din faptul că nu a fost depistat obiectul material al infracțiunii, or acesta nici nu putea să fie depistat din motiv că infracțiunea a fost documentată post-factum și nu în flagrant.

În aceeași ordine de idei, apelantul a menționat că martorii Chiselița V. și Mațiaga V., la urmărirea penală cu certitudine au indicat faptul că au transmis bani inspectorului vamal care i-a pretins, fapt care a fost confirmat și prin imaginea video ridicată de la postul vamal Xxxx în care se vedea cum ultimul plasează mijloacele bănești în acte, cu care mergea și le lasa la ghișeul vameșului, fapte care au fost stabilite urmare a examinării imaginilor video captate de camerele de luat vederi din postul vamal Xxxx. Deși martorul în instanța de judecată nu a ținut minte exact suma pe care a transmis-o în ziua respectivă inspectorului vamal, dar și pe inculpat nu l-a putut recunoaște, acesta a declarat că susține pe deplin declarațiile date la urmărirea penală, astfel că în cazul dat acest motiv nu putea fi reținut la emiterea sentinței de achitare. Evident că martorul nu poate reține ce sume de bani a transmis de fiecare dată inspectorilor vamali, însă acest fapt nu constituie temei de a-l achita pe inculpat de sub învinuirea adusă în baza art. 324 alin.(4) Cod penal, or în cadrul urmăririi penale, cât și în instanță cu certitudine s-a stabilit că fapta prejudiciabilă a avut loc.

Cât privește declarațiile martorului Mațiaga V., care în instanța de judecată a declarat că nu susține declarațiile date la urmărirea penală, acestea urmau a fi apreciate critic de către instanța de judecată, deoarece ultimul la urmărirea penală a relatat cu lux de amănunte circumstanțele în care Chiselița V. a transmis inspectorului vamal remunerația ilicită, fiind evident faptul că în instanța de judecată acesta a depus declarații mincinoase, în favoarea inculpatului pentru ca ultimul să fie absolvit de pedeapsa penală.

Martorul Chiselița V., la rândul său a confirmat doar în parte declarațiile date la urmărirea penală, iar în instanța de judecată a declarat că nu mai ține minte evenimentele din 03.07.2016. La urmărirea penală declarații a dat urmare a vizionării secvențelor video din postul vamal Xxxx și a susținut pe deplin declarațiile date la urmărirea penală.

Argumentele martorilor precum ca textul declarațiilor a fost tapat de către reprezentantul organului de urmărire penală, iar ei doar au confirmat prin semnătură cele indicate în procesul verbal fără a face cunoștință cu conținutul acestuia, nu rezistă nici unei critici, deoarece aceștia au semnat personal procesul verbal respectiv, astfel confirmând cele înscrise, totodată fiindu-i aduse la cunoștința și prevederile art. 311, 312 Cod penal, care prevăd răspunderea penală pentru denunțul fals sau declarații cu bună știință mincinoase.

Referitor la faptul că nu este prezentă o calificare concretă în rechizitoriu a faptei comise de către inculpat, ci doar o transcriere în întregime a semnelor calificative a infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(4) Cod penal, este de menționat că instanța, judecă cauza în limita învinuirii aduse în rechizitoriu, iar în cazul în care anumite semne calificative nu se confirmă, instanța urma să nu incrimineze aceasta inculpatului. Acest fapt nu poate servi drept temei pentru pronunțarea unei sentințe de achitare în privința inculpatului.

Mai mult, în instanță nu au fost aduse careva probe întru confirmarea existenței scopului infracțiunii: ”pentru a îndeplini sau nu, ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia”, or din secvențele video vizualizate în ședința judiciară se vedea clar cum inculpatul Nevoie O. verifica autocarele, secția de bagaj, a controlat minuțios gețile pasagerilor, a deschis bagajele întru îndeplinirea obligațiilor de serviciu.

La capitolul respectiv, apelantul a menționat că scopul primirii remunerației ilicite în cazul din speță, consta în grăbirea efectuării controlului vamal și necrearea de impedimente pentru traversarea frontierei, ceea ce a rezultat atât din declarațiile martorilor, dar și din probele acumulate în cadrul urmăririi penale inclusiv imaginile video din care evident se observa faptul că controlul fizic al mărfurilor a fost unul superficial și a durat un timp relativ scurt, bagajele fiind verificate vizual. Mai mult ca atât, martorul Chiselița V. a explicat faptul că transmiterea banilor în postul vamal Xxx era ca o cutumă, fapt ce a demonstrat caracterul repetat al acțiunilor infracționale, iar netransmiterea remunerației ilicite ar fi putut crea dificultăți la traversarea frontierei.

Referitor la achitarea inculpatului Nevoie O. pe capetele de acuzare (9 episoade) privind comiterea de către ultimul a infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, a menționat faptul că este greșită afirmația instanței precum că în cazul din speță nu au fost recunoscute în calitate de părți vătămate careva persoane juridice, or la etapa urmăririi penale a fost recunoscut în calitate de parte vătămată și civilă Statul ca persoană juridică, reprezentat de Ministerul Finanțelor.

Astfel, art. 58 Cod civil prevede că persoanele juridice de drept public-statul și unitățile administrativ-teritoriale participă la raporturile juridice civile pe poziții de egalitate cu celelalte subiecte de drept. Atribuțiile statului și ale unităților administrativ-teritoriale se exercită în asemenea raporturi de organele acestora, în conformitate cu competența lor.

Potrivit art. 31 alin. (1) din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar fiscale nr. 181 din 25.07.2014, Bugetul de stat se administrează de către Ministerul Finanțelor.

Conform prevederilor pct. 6 subpct. 89) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea ministrului finanțelor aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 1265 din 14.11.2018, Ministerul Finanțelor exercită atribuția de reprezentare în instanțele judecătorești a intereselor bugetului de stat.

Astfel, în cazul din speță persoana juridică căreia i s-au cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor este Statul, în cazul respectiv daunele cauzate Statului constau în suma amenzilor neachitate la bugetul de Stat, urmare a ignorării de către inculpat a prevederilor legale cu privire la verificarea carnetelor Interbus, obligație ce reiese din pct. 39 al Hotărârii Guvernului nr. 456 din 24.04.2007 și pe care inculpatul, fiind persoană publică urma s-o respecte, or potrivit art. 22 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158- XVI din 04.07.2008, funcționarul public este obligat ”Să respecte Constituția și legislația în vigoare”.

Urmare a pornirii de către procuror a 9 procese contravenționale suma amenzilor neachitate constituia 96 600 lei, ulterior după achitarea parțială a amenzilor, Serviciul fiscal de Stat a venit cu concretizarea sumei acțiunii civile și anume a sumei de 62 400

lei.

La fel, instanța a menționat că în atribuțiile inculpatului nu intra constatarea contravenției din partea transportatorului deoarece în fișa de post nu este indicat faptul că inspectorul vamal verifică carnetul „INTERBUS”, afirmație pe care apelantul o consideră incorectă deoarece obligația constatării încălcării referitor la carnetele Interbus îi revine inspectorului vamal în baza Hotărârii de Guvern sus menționate.

Obligația inculpatului de a verifica carnetele Interbus derivă din prevederile art. 22 din Legea cu privire la funcția publică nr. 158-XVI din 04.07.2008 în care este indicată obligația „Să respecte Constituția și legislația în vigoare” dar și art. 2) din Legea 25/22.02.2008 privind Codul de Conduită al funcționarului Public, astfel că constatarea instanței precum că urmărirea penală nu a stabilit Legea din care reiese atribuția de a verifica carnetele Interbus, este una eronată or, atribuția respectivă este prevăzută de lege.

Faptul că art. 197 alin. (14) Cod contravențional a fost abrogat nu constituie temei de achitare a inculpatului, însă în cazul în care instanța a constatat că nu există prejudiciu cauzat, fapta urma a fi calificată ca contravenție prevăzută de art. 312 Cod contravențional și nu ca o încălcare disciplinară. Instanța însă a considerat în general că nu există faptul infracțiunii, argument pe care însăși instanța l-a anulat, or aceasta susține că încălcarea pe care acuzarea o consideră o infracțiune ar fi o încălcare disciplinară.

În speța respectivă, instanța incorect a ajuns la concluzia că nu există faptul infracțiunii, or cu certitudine s-a stabilit faptul că de către inculpat în 9 cazuri nu a fost respectată Hotărârea de Guvern sus-menționată, deși potrivit legii, acesta urma să respecte legislația în exercitarea atribuțiilor și ca urmare nu au fost întocmite procesele verbale cu privire la contravenție și pe cale de consecință nu au fost încasate amenzile respective la bugetul de stat. Astfel, instanța s-a contrazis când pe de o parte a ajuns la concluzia că nu exista faptul infracțiunii, iar pe de altă parte susținea că fapta inculpatului ar fi pasibilă răspunderii disciplinare. Mai mult ca atât, chiar și inculpatul în ședința de judecată a declarat că asemenea fapte au avut loc, doar că acestea au fost din cauza neatenției sale și din cauza faptului că de către conducerea nemijlocită nu au fost organizate careva cursuri pentru a le fi explicate procedura verificării carnetelor interbus. Deci, inculpatul referitor la fapta comisă, a declarat ca aceasta a fost comisă ca urmare a neglijenței sale și nicidecum a abuzului de serviciu din partea acestuia.

Deci urmare a celor expuse, a menționat că, în cazul din speță sunt prezente toate elementele componenței de infracțiune prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal.

Cu referire la constatarea instanței precum că ilegal a fost emisă ordonanța de formare a grupului de urmărire penală, prin care ofițerul de investigații Marin Megherea a fost abilitat cu atribuții de ofițer de urmărire penală și respectiv acțiunile și probele dobândite de către acesta sunt nule, apelantul a indicat că și aceasta este una neîntemeiată și eronată. Ordonanța de formare a grupului de ofițeri emisă de către Procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție V. Morari, este una legală, fiind emisă cu respectarea prevederilor legale.

Astfel, instanța, pentru a ajunge la concluzia că Ordonanța în litigiu ar fi fost emisă contrar prevederilor legale, a invocat Hotărârea nr. 1 din 22.01.2003 a Curții

Constituționale, iar instanța a pus la baza motivării aspectului respectiv o hotărâre care nu există, or, potrivit hotărârii Curții Constituționale nr. 1 din 22.01.2008 privind controlul constituționalității art. 2 alin.(1) și alin.(4) Cod de procedură penală, aceste norme au fost declarate constituționale.

Astfel, potrivit art. 2 alin.(1) Cod de procedură penală ”procesul penal se reglementează de prevederile Constituției Republicii Moldova, de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte și de prezentul Cod”.

Potrivit art. 2 alin.(4) Cod de procedură penală ”Normele juridice cu caracter procesual din alte legi naționale pot fi aplicate numai cu condiția includerii lor în cod”.

La art. 57 alin.(1) Cod de procedură penală este expres prevăzut faptul că ”ofițerul de urmărire penală este persoana care, în numele Statului, în limitele competenței sale efectuează urmărirea penală în cauze penale și exercită alte acțiuni prevăzute de lege”.

În asemenea circumstanțe, având în vedere faptul că ofițerul de urmărire penală exercită și alte acțiuni prevăzute de lege, iar alin. (4) art. 4 ale Legii nr. 333 din 10.11.2006, privind statutul ofițerului de urmărire penală, stipulează că angajații unor alte subdiviziuni din instituțiile menționate la alin. (1) - MAI, SV, CNA, pot avea atribuții de ofițer de urmărire penală numai în cazul desemnării lor prin ordonanță a procurorului, la propunerea ofițerului de urmărire penală, s-a constatat că ordonanța de investire a ofițerului de investigații cu atribuții de ofițer de urmărire penală este legală, deoarece este respectată în cazul dat prevederea art. 2 alin.(4) Cod de procedură penală, astfel, că instanța nu avea temei de a declara nule acțiunile procesuale efectuate de către respectivul ofițer și de a declara nule probele obținute urmare a acțiunilor de urmărire penală respective.

3.1. A declarat apel și Șeful adjunct al Direcției generale administrare fiscală Nord, Tatiana Neghina, solicitând repunerea în termen a acestuia, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, cu admiterea acțiunii civile în sumă de 62.400 lei.

Apelantul a invocat că, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în asamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, aceste cerințe, instanța de fond le-a ignorat, dat fiind faptul, că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și procedural, concluziile primei instanțe, expuse în sentință fiind în contradicție cu circumstanțele împrejurărilor de fapt ale comiterii infracțiunii, prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal și contravin Codului de procedură penală.

Vina lui Nevoie O. în săvârșirea infracțiunii, prevăzute de art. 327 alin.(1) Cod penal a fost dovedită de probe pertinente și concludente: înregistrarea video de pe CD-RW de model,, acme” de culoare argintie cu inscripția „PTF Xxxx (PVEI Rutier), 19.08.2016” și alte.

Astfel, prima instanță a examinat cauza penală superficial, unilateral, neobiectiv, n-a luat în considerație probele pertinente, concludente și utile stabilite în rechizitoriul de învinuire, ci a emis o sentință de achitare ilegală și nefondată.

În conformitate cu prevederile art. 403 alin. (1) Cod de procedură penală apelul

declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen dacă instanța de apel constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

Potrivit art. 404 alin. (1) Cod de procedură penală, participantul la proces, care a lipsit atât la judecarea, cât și la pronunțarea sentinței și nu a fost informat despre adoptarea sau redactarea sentinței poate declara apel și peste termen, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

Astfel, reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat, la pronunțarea sentinței de achitare din 06 iulie 2018, nu a participat și Direcția Generală Administrare Nord al Serviciului Fiscal de Stat nu a fost informată despre adoptarea sentinței de achitare din 06 iulie 2018 în privința lui Nevoie O.

Acesta fiind un caz excepțional și un temei întemeiat de a repune în termen cererea de apel depusă de Serviciul Fiscal de Stat.

În conformitate cu art.1323 alin.(14) Cod Fiscal, prin ordinul Directorului Serviciului Fiscal de Stat, unele atribuții pot fi delegate conducerii subdiviziunilor Serviciului Fiscal de Stat. Limitele și condițiile delegării se precizează prin actul de delegare. În conformitate cu pct. 12.5 din Ordinul Directorului Serviciului Fiscal de nr. 06 din 01.04.2017 „ Cu privire la delegarea atribuțiilor”, se delegă șefilor/șefilor adjuncți ai Direcțiilor generale administrare fiscal Nord, Centru, Sud și mun. Chișinău semnarea cererilor de apel, cu excepția cauzelor judiciare în procedură de insolabilitate.

4. Potrivit deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Bălți din 27 mai 2020, apelurile au fost respinse, ca nefondate.

Instanța de apel a statuat că, **reprezentantul SFS n-a fost prezent la pronunțarea sentinței din 06.07.2018, iar sentința în cauză n-a fost expediată pentru cunoștință IFS, la materialele cauzei lipsind vre-o scrisoare de însoțire în acest sens.**

Despre conținutul sentinței, reprezentantul SFS a aflat când a fost citat în instanța de apel și când a făcut cunoștință cu materialele cauzei.

Astfel, apelul a fost înaintat de reprezentantul SFS la 02.11.2018 în termen.

Totodată, instanța de fond corect și-a formulat concluziile de **lipsă a faptului infracțiunii**, fiind corect statuat, că acuzatorul de stat n-a prezentat probe, care ar confirma prezența faptului infracțiunii.

Nici o probă **nu a indicat la transmiterea lui Nevoie O. de către Chiselița V. a careva sume bănești**, ce ar confirma fapta infracțională.

Acuzarea n-a stabilit și **n-a prezentat careva probe referitor la valoarea exactă a sumelor bănești** care se prezumă că au fost transmise inculpatului.

Secvențele video, la care face referire acuzarea, **nu conțin acțiuni video de plasare de către Chiselița V. și Mațiga V. a banilor în acte, de claritate a careva bancnote și valoarea lor sau de pretindere, acceptare și primire de către inculpatul Nevoie O. a careva sume de bani.**

În asemenea condiții, **n-a fost stabilit și identificat obiectul material a infracțiunii și latura obiectivă de transmitere a mijloacelor bănești către inculpat**, precum și pretinderea, acceptarea și primirea preinșilor bani.

De asemenea, nici *scopul infracțiunii n-a fost confirmat*, or, din secvențele video nu se văd careva impedimente la trecerea frontierei de stat de către Nevoie O. acesta exercitându-și legal atribuțiile de serviciu.

Din materialele cauzei penale *nu a rezultat nici latura subiectivă a infracțiunii*.

Analizând pretinsele acțiuni ale lui Nevoie O. incluse în învinuirea pe art. 327 alin. (1) Cod penal prin prisma Hotărârii Guvernului "Cu privire la aprobarea Regulamentului pentru implementarea Acordului privind transportul internațional ocazional de călători cu autocarul și autobuzul (Acordul INTERBUS)" nr. 456f/24.04.2007, art. 197, 403, 407 Cod contravențional, ordinului nr. 2010-p din 30.10.2015, fișei postului, instanța de fond corect a stabilit că în funcțiile lui nu intra expres verificarea carnetelor Interbus și nu este competent de a întocmi procese verbale cu privire la contravenție.

La depistarea încălcărilor ce țin corectitudinea îndeplinirii foilor de parcurs reieșind din coroborarea Hotărârii Guvernului și Codului Contravențional, nu a rezultat obligația lui Nevoie O. de a întocmi procese-verbale contravenționale. Și nici fișa de post nu cuprindea asemenea atribuții.

Răspunderea pentru abuzul de serviciu survine când există un raport de proporționalitate între caracterul actului normativ în care se regăsește atribuția de serviciu a persoanei publice și comportamentul prin care aceasta se încalcă și îmbracă forma ilicitului penal.

În cazul nerespectării acestor condiții, survine alte forme ale răspunderii, cum ar fi disciplinară, contravențională sau civilă.

Mai mult ca atât, nu s-au adus probe în susținerea pretinsului scop infracțional de favorizarea unor agenți economici care desfășoară activitatea de transport de pasageri în baza carnetelor INTERBUS în scopul determinării lor să transmită mită colaboratorilor vamali.

Nu s-a stabilit încălcarea de către Nevoie O. a careva legi ce țin de atribuțiile lui de serviciu incluse în fișa de post.

Și nici cauzarea a careva daune persoanelor juridice nu s-au stabilit, or, în speța dată nici o persoană juridică sau fizică, n-a fost recunoscută în calitate de parte vătămată, iar statul este o entitate separată de persoanele juridice.

Este corectă concluzia instanței de fond precum, că încălcarea admisă de Nevoie O., care nu a depistat neajunsurile la îndeplinirea foilor INTERBUS, nu prezintă gradul de intensitate necesar aplicării unei pedepse penale, or, legiuitorul a prevăzut și alte forme ale răspunderii, cum ar fi cea disciplinară.

În aceiași ordine de idei, instanța de fond just a relatat, că alin. (14) a art. 197 Cod contravențional, în baza căruia procurorul a pornit 9 cauze contravenționale, a fost abrogat prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 295 din 21.12.2017.

Totodată, instanța de fond întemeiat a respins actele procedurale, expunând o motivare suficientă a circumstanțelor de fapt prin prizma legislației.

În acest sens, instanța de fond just a stabilit că nu s-au adus probe suficiente pentru a dovedi existența faptei infracționale calificate la art. 324 alin. (4) și art. 327 alin. (1) Cod penal, corect achitându-l pe Nevoie O., pe motivul lipsa faptului

infracțiunii, a adoptat o hotărâre legală, motivată și temeinică, bazată pe întreg ansamblul probant și prevederile legale, care cert dovedește nevinovăția inculpatului **în comiterea infracțiunilor incriminate.**

Vinovăția persoanei **în săvârșirea faptei** se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate.

Sentința de acuzare în privința lui Chiselița V. și Mațiaga V. nu poate fi admisă, **deoarece la examinarea cauzei date nu a participat Nevoie O.** și acestuia nu i-a fost acordată deplină exercitare a drepturilor sale de apărare, de prezentare a probelor, de expunere pe marginea învinuirilor expuse, de atac și celelalte garanții ale unui proces echitabil.

Verificarea autocarului și primirea documentelor de Nevoie O. nu impun automat concluzia că acesta a primit bani de la șofer, or, **faptul primirii mijloacelor bănești urma a fi dovedit prin probe**, ceea ce procurorul nu a făcut.

După cum s-a văzut în instanța de fond și apel, martorii Chiselița V. și Mațiaga V. **n-au declarat fapte care ar confirma acuzarea înaintată de procuror referitor la primirea banilor** de către Nevoie O.

Procurorul în apel a făcut o interpretare a declarațiilor acestora.

Chiar dacă **infracțiunea a fost depistată post-factum**, aceasta nu l-a împiedicat pe procuror să adune probe în susținerea acuzării. Dar, probele la care a pretins procurorul, **nu au confirmat** argumentele lui expuse în învinuire.

Instanța de fond corect a menționat, că procurorul a transcris elementul infracțiunii, dar fără a descrie cum au relevanță în pretinsele acțiuni ale inculpatului.

Secvențele video au demonstrat îndeplinirea obligațiilor de serviciu de Nevoie O. **Nu s-au prezentat probe care ar indica că inculpatul a grăbit efectuarea controlului, l-a efectuat superficial și a facilitat cu ceva trecerea controlului vamal.**

Referitor la pretinsul prejudiciu creat din pretinsele amenzi neachitate a proceselor-verbale neîntocmite, instanța de fond a menționat clar, că **Nevoie O. nu avea asemenea atribuții.**

Atribuții de întocmire a proceselor-verbale cu privire la contravenții, potrivit Codului contravențional, nu au toți angajații serviciului vamal, dar strict cei indicați în această lege, de aceea **lui Nevoie O. nu-i puteau fi incriminate atribuții care nu sunt în fișa postului.**

Odată ce acesta nu are asemenea atribuții, nu putea fi sancționat nici contravențional.

În sentință s-a analizat pretinsa faptă a lui Nevoie O. sub aspectul infracțional, cum i-a fost înaintată învinuirea. Dar, **faptul neraportării situațiilor date superiorului poate fi examinată sub prisma unei încălcări disciplinare**, la aceasta făcând mențiune instanța de fond, care a judecat în limita învinuirii, a apreciat just probele și a dispus corect achitarea. Or, faptul, că procurorul nu-i de acord cu modalitatea de apreciere a probelor, nu este temei de casare a sentinței.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei spre o nouă rejudecare în instanța de apel.

Recurentul a invocat că, în ședință de judecată, s-a stabilit că autocarul de model Neoplan-N516SHD - 2001, cu n/î XXXX, condus de șoferii Chiselița V. și Mațiaga V., la data de 03.07.2016, a traversat punctul de trecere a frontierei de stat Xxxx-Moghiliov Podolisk, fiind verificat de colaboratorul vamal Nevoie O.

Prin urmare, argumentele instanțelor de judecată, precum că nu este vizibil cui au fost transmiși banii care se aflau în actele șoferului sunt lipsite de suport, or anume Nevoie O. este inspectorul care a verificat actele și respectiv el este cel care a primit pașaportul în care se afla remunerația ilicită.

Privitor la declarațiile martorilor Chiselița V. și Mațiaga V., desi în instanța de judecată nu și-au susținut declarațiile date la urmărire penală, instanțele de judecată, urmau să ia în considerație că de la comiterea infracțiunii s-a scurs un timp îndelungat, astfel declarațiile depuse la urmărirea penală erau veridice și coroborează și cu alte probe acumulate.

Declarațiile din cadrul ședinței de judecată urmau sa fie apreciate critic de către instanță, or evident că martorii și-au schimbat declarațiile pentru a-l absolvi pe Nevoie O. de pedeapsă.

Prin sentința Judecătoreiei Edineț din 24.04.2019, Chiselița V. și Mațiaga V. au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 325 alin.(2) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare, în temeiul art. 90 Cod penal fiindu-le suspendată pedeapsa cu închisoare condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani și în temeiul art. 79 Cod penal, fiind liberați de pedeapsă obligatorie sub formă de amendă prevăzută la art. 325 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Conform deciziei Curții de Apel Bălți din 11.12.2019, apelul procurorului a fost admis, sentința casată parțial, în latura penală și cheltuieli judiciare, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care Chiselița V. și Mațiaga V. în baza art. 325 alin. (2) lit. b) Cod penal, le-a fost stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 2 ani, cu amendă în mărime de 4000 unități convenționale, iar în temeiul art. 90 Cod penal, cu suspendarea pedepsei pe un termen de 2 ani, încasându-se în mod solidar de la Chiselița V. și Mațiaga V. în beneficiul statului suma de 3500 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

Conform răspunsului oficial emis de către Biroul Vamal, anume Nevoie O. este persoana care a documentat la 03.07.2016 autocarul condus de către Chiselița V.

Cât privește argumentele instanțelor de fond și de apel, precum că nu a fost stabilit cu certitudine de către organul de urmărire penală obiectul infracțiunii și anume că nu a fost ridicată suma de bani pretinsa a fi transmisă de către Chiselița V. lui Nevoie O. precum și nu a fost stabilită suma exacta a remunerației ilicite, recurentul consideră că acestea deasemenea nu au relevat situația reală, or în învinuire a fost indicat faptul că numai pasagerii din autocar înmulțit cu 10 lei și reprezintă suma la care se face referire, or, conform ordonanței de punere sub învinuire suma remunerației reprezenta 200 lei.

Instanțele de judecată, au ajuns la concluzia, că lipsește obiectul material al infracțiunii, dar nu a făcut referire la obiectul juridic special al infracțiunii prevăzută de art. 324 Cod penal, care are un caracter multiplu și anume obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în

sfera publică care presupune respectarea de către persoanele publice a obligației de a pretinde remunerația în strictă conformitate cu legea, iar obiectul juridic secundar relațiile cu privire la integritatea corporală, sănătatea sau libertatea psihică (morală) a persoanelor.

Prin acțiunile ilegale ale inculpatului a fost adusă atingere anume obiectului juridic principal, iar faptul că obiectul material al infracțiunii și anume remunerația ilicită a fost depistată și ridicată nu a servit temei pentru a susține că nu există obiectul infracțiunii.

Instanțele de judecată, greșit au concluzionat faptul că nu există obiectul infracțiunii reieșind din faptul că nu a fost depistat obiectul material al infracțiunii, or acesta nu putea fi depistat din motiv că infracțiunea a fost documentată post-factum și nu în flagrant.

În context, recurentul a menționat faptul că martorii, la urmărirea penală cu certitudine au indicat faptul ca au transmis bani inspectorului vamal, care i-a pretins, fapt care este confirmat și prin imaginea video ridicată de la postul vamal Xxxx, în care se vede cum ultimul plasează mijloacele bănești în acte, cu care merge și lasă la ghișeul vameșului, fapte care au fost stabilite urmare a examinării imaginilor video captate de camerele de luat vederi din postul vamal Xxxx. Deși, martorul, în instanța de judecată nu ține minte exact suma pe care a transmis-o în ziua respectivă inspectorului vamal, dar și pe inculpat nu-l poate recunoaște, acesta a susținut pe deplin declarațiile date la urmărirea penală, astfel că în cazul dat acest motiv nu putea fi reținut de instanțe, întru susținerea nevinovăției. Evident că martorul nu putea reține ce sume de bani a transmis de fiecare dată inspectorilor vamali, însă acest fapt nu constituie temei de a-l achita pe inculpat de sub învinuirea adusă în baza art. 324 alin. (4) Cod penal, or în cadrul urmării penale cât și în instanță cu certitudine s-a stabilit că fapta prejudiciabilă a avut loc.

Potrivit pct. 3.2 al Hotărârii Explicative a Curții Supreme de Justiție nr. 1 din 22.12.2014 „Cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție”, cu modificările ulterioare este stipulat că „...dacă a fost acceptat un folos material fără a cunoaște însă, natura și cuantumul patrimonial al acestuia, fapta coruptului va fi încadrată în conformitate cu art. 324 alin. (4) Cod penal.

Cât privește declarațiile martorului Mațiaga V., care în instanța de judecată a declarat că nu susține declarațiile date la urmărirea penală, acestea urmau a fi apreciate critic de către instanță, deoarece ultimul, la urmărirea penală a relatat cu lux de amănunte circumstanțele în care Chiselița V. a transmis inspectorului vamal remunerația ilicită. Este evident faptul că în instanța de judecată acesta a depus declarații mincinoase, în favoarea inculpatului pentru ca ultimul să fie absolvit de pedeapsa penală.

Martorul Chiselița V., la rândul său a confirmat doar în parte declarațiile date la urmărirea penală, iar în instanța de judecată declarând că nu mai ține minte evenimentele din 03.07.2016. La urmărirea penală, declarații a dat urmare a vizionării segvențelor video din postul vamal Xxxx și a susținut pe deplin declarațiile date la urmărirea penală.

Argumentele martorilor precum ca textul declarațiilor a fost tapat de către

reprezentantul organului de urmărire penală, iar ei doar au confirmat prin semnătură cele indicate în procesul verbal fără a lua cunoștință cu conținutul acestuia, nu rezistă nici unei critici, deoarece aceștia au semnat personal procesul verbal respectiv, astfel confirmând cele înscrise, totodată fiindu-i aduse la cunoștință și prevederile art. 311, 312 Cod penal, care prevăd răspunderea penală pentru denunțul fals sau declarații cu bună știință mincinoase.

Referitor la faptul că nu este prezentă o calificare concretă în rechizitoriu a faptei comise de către inculpat, ci doar o transcriere în întregime a semnelor calificative a infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal, este de menționat că instanța judecă cauza în limita învinuirii aduse în rechizitoriu, iar în cazul în care anumite semne calificative nu au confirmat, instanța urma să nu incrimineze aceasta inculpatului. Acest fapt nu poate servi drept temei pentru pronunțarea unei sentințe de achitare în privința inculpatului.

Ce ține de invocările instanței, că nu au fost aduse careva probe întru confirmarea existenței scopului infracțiunii: „pentru a îndeplini sau nu, ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia”, or din secvențele video vizualizate în ședința judiciară s-a văzut clar cum inculpatul verifică autocarele, secția de bagaj, controlează minuțios gețile pasagerilor, deschide bagajele întru îndeplinirea obligațiilor de serviciu.

Astfel, scopul primirii remunerației ilicite în cazul din speță, consta în grăbirea efectuării controlului vamal și necrearea de impedimente pentru traversarea frontierei, ceea ce rezultă atât din declarațiile martorilor, cât și din probele acumulate în cadrul urmăririi penale inclusiv imaginile video din care evident se observa faptul că controlul fizic al mărfurilor este unul superficial și a durat un timp relativ scurt, bagajele fiind verificate vizual. Mai mult ca atât, martorul Chiselița V. a explicat faptul că transmiterea banilor în postul vamal Xxxx era ca o cutumă, fapt ce demonstrează caracterul repetat al acțiunilor infracționale, iar netransmiterea remunerației ilicite ar fi putut crea dificultăți la traversarea frontierei.

Ce ține de capătul de acuzare pe art. 327 alin. (1) Cod penal, în instanța de fond, procurorul a concretizat învinuirea menționând că, a fost declarată neconstituțională sintagma ”intereselor publice sau”, susținând învinuirea după indicii componentei de infracțiune - „abuz de serviciu pe semnele: folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, cu cauzarea de daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice”, invocând faptul că statul are statut de persoană juridică.

Ce ține de invocările instanței, precum că din învinuirea adusă nu este clar cui au fost cauzate prejudicii intereselor publice (statului), sau persoanelor juridice și că nu sunt concretizate urmările prejudiciabile, recurentul a indicat următoarele.

Însăși instanța de fond, analizând materialele dosarului și probele părții acuzării, a reținut că, în cadrul examinării cauzei s-a stabilit cu certitudine faptul că inculpatul, deținând funcția de inspector principal la postul vamal Xxxx, fiind angajat al Serviciului Vamal, desfășurând activitatea de serviciu în cadrul Biroului Vamal Xxxx, a primit filele de control din carnetele Interbus anexate la materialele dosarului, fără ca acestea să fie completate în modul convenit la capitolul ”categoria serviciului

prestat”, prin bifarea căsuței corespunzătoare, aplicând ștampila corespunzătoare.

În aceeași ordine de idei, instanța a reținut că art. 197 alin. (14) Cod contravențional cuprinde următoarea componentă de contravenție: ”Nerespectarea, în cadrul desfășurării activității de transport rutier sau activității conexe transportului rutier, obligațiilor prevăzute în Codul transporturilor rutiere”, componenta de contravenția dată fiind abrogată prin Legea nr. 295 din 21.12.2017, în vigoare 12.01.2018.

Instanța a reținut că în obligațiunile inculpatului nu intră expres verificarea carnetelor interbus, totodată făcând referire la Hotărârea Curții Constituționale în care este indicat faptul că, pentru aplicarea normei penale în calitate de ultim resort, noțiunea „situația de serviciu” din elementul material al infracțiunii „abuz de putere sau abuz de serviciu” de la art. 327 Cod penal trebuie analizată doar prin raportare la atribuțiile de serviciu acordate de lege.

La același capitol, instanța a reținut că, analizând pct. 39 din Hotărârea RM în coroborare cu componenta contravenției prevăzute de art. 197 alin. (14) Cod Contravențional, s-a constatat că prin normele legale sus-menționate indică faptul că inspectorul depistând încălcări la corectitudinea îndeplinirii foilor de parcurs urmează să constate careva contravenție sau să pornească procesul contravențional prin expedierea materialelor spre examinare organului competent, dar anulează foile de parcurs MDI, MD2 (INTERBUS) cu mențiunea respectivă în rubrica 9 a acestora în registru, recomandă agentului transportator să completeze alte foi de parcurs, după care permite trecerea autobuzului pentru efectuarea de mai departe a cursei.

Poziția instanței, precum că de către acuzare nu au fost aduse careva probe întru confirmarea existenței laturii subiective a infracțiunii și anume scopului infracțiunii invocate în rechizitoriu: „favorizarea unor agenți economici care desfășoară curse de transport de pasageri în baza carnetelor ”INTERBUS”, în scopul determinării acestora să transmită angajaților vamali a mijloacelor bănești în calitate de mită ”, ca neîntemeiată și contrară probelor.

La fel, instanța de fond a indicat că, statul în calitate de parte vătămată și parte civilă este privit ca o entitate separată de persoanele juridice și faptul recunoașterii Statului în calitate de parte vătămată și civilă pe caz ca persoana juridică nu este corectă.

Careva persoane juridice nu au fost recunoscute în calitate de parte vătămată și parte civilă, astfel că instanța a ajuns la concluzia că nu există faptul infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, astfel inculpatul urmează să fie achitat și pe acest capăt de acuzare, iar încălcarea admisă de ultimul, care nu a depistat neajunsurile la îndeplinirea foilor interbus nu prezintă gradul de intensitate necesar aplicării unei pedepse penale or, legiuitorul prevede și alte forme de răspundere, cum ar fi cea disciplinară.

Referitor la achitarea inculpatului pe capetele de acuzare (9 episoade) privind comiterea de către ultimul a infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin.(1) Cod penal, recurentul a menționat faptul că este greșită afirmația instanței precum că nu au fost recunoscute în calitate de părți vătămate careva persoane juridice, or, la etapa urmăririi

penale a fost recunoscut în calitate de parte vătămată și civilă Statul, ca persoană juridică, reprezentat de Ministerul Finanțelor.

Potrivit prevederilor art. 58 Cod penal, persoanele juridice de drept public - statul și unitățile administrativ teritoriale participă la raporturile juridice civile pe poziții de egalitate cu celelalte subiecte de drept. Atribuțiile statului și ale unităților administrativ-teritoriale se exercită în asemenea raporturi de organele acestora, în conformitate cu competența lor.

Potrivit art. 31 alin. (1) din Legea finanțelor publice și responsabilității publice fiscale nr. 181 din 25.07.2014, bugetul de stat se administrează de către Ministerul Finanțelor.

Conform prevederilor pct. 6 subpct. 89) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Ministerului finanțelor aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 1265 din 14.11.2018, Ministerul Finanțelor exercită atribuția de reprezentare în instanțe judecătorești a intereselor bugetului de stat.

Astfel, în cazul din speță persoana juridică căreia i s-au cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor este Statul, în cazul respectiv daunele Statului constau în suma amenzilor neachitate la bugetul de Stat urmare a ignorării de către inculpat a prevederilor legale cu privire la verificarea carnetelor Interbus, obligația ce reiese din pct. 39 al Hotărârii Guvernului nr. 456 din 24.04.2007 și pe care inculpatul, fiind persoană publică urma s-o respecte, or potrivit art. 22 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158- XVI din 04.07.2008, funcționarul public este obligat ”Să respecte Constituția și legislația în vigoare”.

Urmare a pornirii de către procuror a 9 procese contravenționale, suma amenzii neachitate constituia 96 600 lei, ulterior după achitarea parțială a amenzilor Serviciul fiscal de Stat a venit cu concretizarea sumei acțiunii civile și anume a sumei 62 400 lei.

La fel instanța a mai menționat că, în atribuțiile inculpatului nu intra constatările contravenției din partea transportatorului, deoarece în fișa de post nu este indicat faptul că inspectorul vamal verifică carnetul „INTERBUS”, afirmație care este incorectă deoarece obligația constatării încălcării referitor la carnetele Interbus îi revine inspectorului vamal în baza Hotărârii de Guvern sus menționate.

Obligația inculpatului de a verifica carnetele Interbus derivă de prevederile art. 22 din Legea cu privire la funcția publică nr. 158-XVI din 04.07.2008 în care este indicată obligația ”Să respecte Constituția și legislația în vigoare”, dar și art. 2) din Legea 25/22.02.2008 privind Codul de Conduită al funcționarului Public, astfel că constatarea instanței precum că urmărirea penală nu a stabilit Legea din care reiese atribuția de a verifica carnetele Interbus, este una eronată or, atribuția respectivă este prevăzută de lege.

Faptul că art. 197 alin. (14) Cod civil a fost abrogat nu constituie temei de achitare a inculpatului, însă în cazul în care instanța a constatat că nu există prejudiciu cauzat, fapta urma a fi calificată ca contravenție prevăzută de art. 312 Cod contravențional și nu ca o încălcare disciplinară. Instanța însă a considerat în general că nu există faptul infracțiunii, argument pe care însăși instanța îl anulează, or aceasta susține că încălcarea pe care acuzarea o consideră o infracțiune, ar fi o încălcare

disciplinară.

În speța respectivă, instanța incorect a ajuns la concluzia că nu există faptul infracțiunii, or cu certitudine s-a stabilit faptul că de către inculpat în 9 cazuri nu a fost respectată Hotărârea de Guvern sus-menționată, deși potrivit legii acesta urma să respecte legislația în exercitarea atribuțiilor și ca urmare nu au fost întocmite procesele verbale cu privire la contravenție și pe cale de consecință nu au fost încasate amenzile respective la bugetul de stat. Astfel, instanța s-a contrazis când pe de o parte a ajuns la concluzia că nu există faptul infracțiunii, iar pe de altă parte a susținut că fapta inculpatului ar fi pasibilă răspunderii disciplinare. S-a mai indicat în sentință și lipsa laturei subiective. Nu s-a constatat, ce lipsește anume în acțiunile inculpatului. Astfel, în cazul dat, fiind prezent temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP - motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii. Mai mult ca atât, chiar și inculpatul în ședința de judecată a declarat că asemenea fapte au avut loc, doar că acestea au fost din cauza neatenției sale și din cauza faptului că de către conducere nemijlocit nu au fost organizate cursuri pentru a le fi explicate procedura verificării carnetelor interbus. Deci, inculpatul referitor la fapta comisă a declarat ca aceasta a fost comisă ca urmare a neglijenței sale și nicidecum a abuzului de serviciu din partea acestuia.

Deci urmare a celor mai sus expuse, recurentul a conchis că în cazul din speță sunt prezente toate elementele componenței de infracțiune prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal.

Iar potrivit Hotărârii Curții Constituționale nr. 1 din 22.01.2008 privind controlul constituționalității art. 2 alin. (1) și alin. (4) Cod de procedură penală, aceste norme au fost declarate constituționale.

Astfel, potrivit art. 2 alin. (1) Cod de procedură penală „procesul penal se reglementează de prevederile Constituției Republicii Moldova, de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte și de prezentul Cod”.

Potrivit art. 2 alin.(4) Cod de procedură penală „Normele juridice cu caracter procesual din alte legi naționale pot fi aplicate numai cu condiția includerii lor în cod”.

La art. 57 alin. (1) Cod de procedură penală este expres prevăzut faptul că ”ofițerul de urmărire penală este persoana care, în numele Statului, în limitele competenței sale efectuează urmărirea penală”

Ofițerul de urmărire penală exercită și alte acțiuni prevăzute de lege, iar alin. (4) art. 4 al Legii nr. 333 din 10.11.2006 privind statutul ofițerului de urmărire penală, stipulează că angajații unor alte subdiviziuni din instituțiile menționate la alin. (1) - MAI, SV, CNA, pot avea atribuții de ofițer de urmărire penală numai în cazul desemnării lor prin ordonanță a procurorului, la propunerea ofițerului de urmărire penală, constatând că ordonanța de investire a ofițerului de investigații cu atribuții de ofițer de urmărire penală este legală, deoarece este respectată în cazul dat prevederea art. 2 alin. (4) Cod de procedură penală, astfel că instanța nu avea temei de a declara nule acțiunile procesuale efectuate de către respectivul ofițer și astfel nu avea temei de a declara nule probele obținute urmare a acțiunilor de urmărire penală respective.

Astfel, urmare a probelor acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată inculpatul urma să fie recunoscut vinovat pe toate capetele de acuzare.

În drept, recursul este bazat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel inclusiv în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

5.1 A declarat recurs ordinar și Șeful Direcției Generale a Serviciului Fiscal de Stat, Anna Oboroc, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei spre o nouă rejudecare în instanța de apel.

Recurenta a invocat că, obligația inculpatului de a verifica carnetele Interbus derivă de prevederile art. 22 din Legea privind funcția publică nr. 158-XVI din 04.07.2008 în care este indicată obligația „Să respecte Constituția și legislația în vigoare”, dar și art. 2) din Legea 25/22.02.2008 privind Codul de Conduită a funcționarului Public, astfel că constatarea instanței precum că urmărirea penală nu a stabilit Legea din care reiese atribuția de a verifica carnetele Interbus, este una eronată or, atribuția respectivă este prevăzută de lege.

Faptul că art. 197 alin. (14) Cod contravențional a fost abrogat, nu constituie temei de achitare a inculpatului, însă în cazul în care instanța a constatat că nu există prejudiciu cauzat, fapta urma să fie calificată ca contravenție prevăzută de art. 312 Cod contravențional și nu ca o încălcare disciplinară. Instanța însă a considerat în general că nu există faptul infracțiunii, argument pe care însăși instanța l-a anulat, or aceasta susține că încălcarea pe care acuzarea o consideră o infracțiune, ar fi o încălcare disciplinară.

În speța respectivă, instanța de apel incorect a ajuns la concluzia că nu există faptul infracțiunii, or cu certitudine s-a stabilit faptul că de către inculpat în 9 cazuri nu a fost respectată Hotărârea de Guvern sus-menționată, deși potrivit legii, acesta urma să respecte legislația în exercitarea atribuțiilor și ca urmare nu au fost întocmite procesele verbale cu privire la contravenții și pe cale de consecință nu au fost încasate amenzile respective la bugetul de stat. Astfel, instanța s-a contrazis când pe de o parte a ajuns la concluzia că nu există faptul infracțiunii, iar pe de altă parte a susținut că fapta inculpatului ar fi pasibilă răspunderii disciplinare. S-a mai indicat în sentință și lipsa laturei subiective, însă nu s-a constatat ce lipsește anume în acțiunile inculpatului. Astfel, în cazul dat, fiind prezent temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, obligația inculpatului de a verifica carnetele Interbus derivă de prevederile art. 22 din Legea privind funcția publică nr. 158-XVI din 04.07.2008 în care este indicată obligația „Să respecte Constituția și legislația în vigoare” dar și art. 2) din Legea 25/22.02.2008 privind Codul de Conduită funcționarului Public, astfel că constatarea instanței precum că urmărirea penală nu a stabilit Legea din care reiese atribuția de a verifica carnetele Interbus, este una eronată or, atribuția respectivă este prevăzută de lege.

În drept, recursul este bazat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

6. Judecând recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. În corespundere cu art. 385 alin. (1) pct. 1) și 3) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă faptă întrunește elementele infracțiunii. Potrivit art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Conform art. 394 alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, cu indicarea motivelor pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării, nefiind admisă introducerea în sentința de achitare a unor formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat.

În corespundere cu jurisprudența națională, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3., 39., 41.*).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței, instanța de fond (*pct. 1., 2. din decizie*):

a) a constatat în descriptiv diverse motive de achitare, care se contrazic reciproc și generează consecințe juridice diferite, cum ar fi că: „...*adoptarea unei sentințe de achitare în privința tuturor capetelor de acuzare aduse lui Nevoie O., pe motiv nu s-a constatat existența faptei infracțiunii...*, în episodul de învinuire a inculpatului pe art. 324 alin. (4) Cod penal, lipsește obiectul material al infracțiunii și **nu este probată latura obiectivă și anume faptul transmiterii și acceptării a careva sume bănești de către inculpat...**, probe în vederea stabilirii existenței obiectului material al infracțiunii, identificării acestuia, precum și **confirmării existenței laturii**

obiective a infracțiunii și anume a faptului transmiterii sumelor bănești inculpatului, precum și pretinderea, primirea și acceptarea de către inculpat a banilor, de către acuzare nu au fost prezentate..., învinuirea adusă unei persoane de comiterea unei infracțiuni urmează a fi clară și precisă și nu poate fi bazată pe presupuneri..., în același timp, de către acuzare nu au fost aduse careva probe întru confirmarea existenței laturii subiective a infracțiunii și anume scopului infracțiunii invocate în rechizitoriu: favorizarea unor agenți economici care desfășoară activitatea de transport de pasageri în baza carnetelor "INTERBUS", în scopul determinării acestora să transmită angajaților vamali a mijloacelor bănești în calitate de mită..., în cazul dat nu s-a probat existența scopului infracțiunii, urmărilor prejudiciabile (latura subiectivă) precum existența laturii obiective, instanța a ajuns la concluzia că nu există faptul infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal în toate cele 9 episoade invocate în rechizitoriu, iar încălcarea admisă de Nevoie O., care nu a depistat neajunsurile la îndeplinirea foilor interbus nu prezintă gradul de intensitate necesar aplicării unei pedepse penale or, legiuitorul prevede și alte forme de răspundere, cum ar fi cea disciplinară..., ori, lipsa asigurării unor garanții esențiale a inculpatului, lipsa probelor care ar atesta întrunirea cumulativă a faptelor prevăzute de art. 324 alin. (4) și 327 alin. (1) Cod penal...".

În același timp a constatat existența faptei pe 327 alin. (1) Cod penal, statuând că: „analizând materialele dosarului și probele părții acuzării, s-a stabilit cu certitudine faptul că inculpatul, deținând funcția de inspector principal la postul vamal Xxxx, fiind angajat al Serviciului Vamal, desfășurând activitatea de serviciu în cadrul Biroului Vamal Xxxx, a primit filele de control din carnetele Interbus anexate la materialele dosarului, fără ca acestea să fie completate în modul cuvenit la capitolul "categoria serviciului prestat", prin bifarea căsuței corespunzătoare, aplicând ștampila corespunzătoare..., în aceeași ordine de idei, art. 197 alin. (14) Cod contravențional cuprinde următoarea componentă de contravenție: "Nerespectarea, în cadrul desfășurării activității de transport rutier sau activității conexe transportului rutier, a obligațiilor prevăzute în Codul transporturilor rutiere..., conform prevederilor art. 407 alin. (1) Cod contravențional, contravențiile prevăzute la art. 197 alin. (12)-(29), se constată de către organele de specialitate ale administrației publice în domeniul transportului rutier, electric, feroviar și naval, conform tipului de transport corespunzător competenței..., Nevoie O., potrivit ordinului de numire în funcție și a fișei postului deținea funcția de inspector principal, prin urmare ultimul nu dispunea de împuternicirile de a examina chiar și cauzele contravenționale ce țin de competența serviciului vamal, în obligațiunile inculpatului nu intra expres verificarea carnetelor interbus..., inspectorul, depistând încălcări la corectitudinea îndeplinirii foilor de parcurs anulează foile de parcurs MDI, MD2 (INTERBUS) cu mențiunea respectivă în rubrica 9 a acestora și în registru, recomandă agentului transportator să completeze alte foi de parcurs după care permite trecerea autobuzului pentru efectuarea de mai departe a cursei. Actul cu anexarea foii de parcurs MD2 și a filei de control se prezintă în decurs de trei zile la oficiul central al organului competent., prin prisma prevederilor art. 399 alin. (2) Cod contravențional, agentul constatator poate constata contravenții ale căror

constatare, soluționare și sancționare sunt atribuite competenței unor alte organe. În astfel de cazuri, agentul va remite organelor respective procesele-verbale de constatare a contravențiilor..., or, inculpatul în ședința judiciară a relatat că nu a depistat încălcările corespunzătoare și nu a fost instruit în vederea verificării corectitudinii întocmirii foilor interbus, verifica doar numărul de pasageri dacă corespunde”.

Totodată, în dispozitiv a dispus divergent că inculpatul este achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunilor prevăzute de art. 324 alin. (4) și 327 alin. (1) Cod penal din motiv că: **„nu s-a constatat existența faptei infracțiunii”**;

b) doar a trecut în revistă dovezile administrate, dar nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv în raport cu circumstanțele concrete în fapt și în drept invocate în rechizitoriu, pentru fiecare episod incriminat separat, neindicând motivele pentru care a respins versiunile și probele acuzării pentru fiecare episod separat.

Totodată, reținând că: **„martorul Chiselița Vasile în ședința de judecată a declarat că, susține depozițiile date la urmărirea penală**, dar deoarece cazul dat a fost de multă vreme în urmă nu ține minte detaliile..., **a dat declarațiile la urmărirea penală după ce a vizualizat secvență video...**, la urmărirea penală declarațiile le-a citit fugitiv, semnătura îi aparține..., **martorul Mațiga Vladislav în ședința de judecată a declarat că, a activat în calitate de șofer împreună cu Chiselița V., la trecerea postului vamal al RM era un obicei de a strânge bani pentru vameși..., ceva în pașaport s-a pus, dar nu cunoaște ce anume..., declarațiile date la urmărirea penală le-a citit fugitiv, la moment susține declarațiile date în ședința de judecată”**, nu a verificat și apreciat declarațiile acestor martori date în cadrul urmăririi penale, în coroborare cu celelalte probe administrate pe caz, neindicând motivele pentru care a reținut doar declarațiile lor oferite în cadrul ședinței de judecată și de ce le-a respins pe cele date la urmărirea penală.

În același timp, aprecierile sumare că: **„în secvențele video date nu se vizualizează faptul transmiterii a careva sume bănești inculpatului, nu se vizualizează că martorii plasează careva sume bănești în acte (pașaport) în scopul transmiterii acestora inculpatului, nu sunt vizibile cu claritate careva bancnote, valoarea acestora prezumate a fi puse în acte în vederea transmiterii inculpatului, precum și faptul pretinderii, acceptării și primirii de către Nevoie O. a careva sume bănești. Ori, din secvențele video vizualizate în ședința judiciară se vede clar cum inculpatul Nevoie O. verifică autocarul întru îndeplinirea obligațiilor de serviciu, totodată martorii acuzării sus-menționați au declarat în ședința judiciară că, careva impedimente create de colaboratorii vamali la trecerea frontierei de stat nu au avut..”**, nu corespund exigențelor prescrise în art. 101 Cod de procedură penală, privind evaluarea și aprecierea probelor administrate în cadrul cauzei penale.

Ori, aprecierea completă și justă a probelor trebuie să se întemeieze pe o analiză minuțioasă a materialului probator și apoi pe o sinteză a evaluărilor făcute. Analiza probelor presupune examinarea fiecărui element probatoriu în parte, pentru a se înlătura tot ce nu are legătură cu cauza, tot ce este vag și nesigur. În cadrul operației de

sinteză, probele sunt examinate în ansamblul lor, confirmându-se unele pe altele și ducând la o concluzie univocă, ce trebuie să fie reflectată în soluția dată cauzei, care urmează a fi motivată astfel încât raționamentele ce au stat la baza aprecierii probelor să poată fi supuse controlului judiciar.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii.

În al doilea rând, potrivit art. 414 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. În corespundere cu art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. Conform art. 6 par. 1, 2 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și art. 19 alin. (1), 25 alin. (4) Cod de procedură penală, orice persoană are dreptul la examinarea și soluționarea cauzei sale de către o instanță legal constituită, care va acționa în conformitate cu prezentul cod. Nimeni nu poate fi lipsit de dreptul de a-i fi judecată cauza de acea instanță și de acel judecător în competența cărora ea este dată prin lege. Potrivit art. 30 alin. (5), 31 alin. (1), (3) Cod de procedură penală, recursul împotriva hotărârilor judecătorești în cauzele penale pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul se judecă în complet format din 3 judecători, care trebuie să rămână același în tot cursul judecării cauzei. În cazul în care cauza se judecă de un complet format din 3 judecători și unul din aceștia nu poate participa în continuare la judecarea cauzei din motiv de boală îndelungată, deces sau din motivul eliberării din funcție în condițiile legii, acest judecător este înlocuit de un alt judecător și cauza se judecă în continuare. În corespundere cu art. 6/1 alin. (1/1) și (2) din Legea privind organizarea judecătorească, schimbarea membrilor completului se face în cazuri excepționale, în baza unei încheieri motivate a președintelui Curții de Apel și potrivit criteriilor obiective stabilite de regulamentul elaborat de Consiliul Superior al Magistraturii. Cauzele repartizate unui complet de judecată nu pot fi trecute altui complet decât în condițiile prevăzute de lege. Potrivit pct. 14 din Regulamentul privind modul de constituire a completelor de judecată și schimbarea membrilor acestora, schimbarea membrilor completului de judecată se impune în cazurile în care există unul din următoarele temeiuri: boală îndelungată, deces, eliberare din funcție, abținere, recuzare, detașare, transferare, promovare, suspendare din funcție, incompatibilități. În corespundere cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Potrivit jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări, Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual

și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, conform descriptivului și dispozitivului deciziei atacate (*pct. 4. din decizie*):

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond și, repetându-le întocmai, nu a desființat sentința, cu rejudecarea cauzei potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință nemotivată și neîntemeiată legal.

Mai mult, le-a completat, constatând sumar, neclar și divergent că: „instanța de fond corect și-a formulat concluziile de ***lipsă a faptului infracțiunii***, fiind corect statuat, că acuzatorul de stat n-a prezentat probe, care ar confirma prezența faptului infracțiunii..., nicio probă ***nu a indicat la transmiterea lui Nevoie O. de către Chiselița V. a careva sume bănești***, ce ar confirma fapta infracțională..., acuzarea n-a stabilit și ***n-a prezentat careva probe referitor la valoarea exactă a sumelor bănești*** care se prezumă că au fost transmise inculpatului..., secvențele video, la care face referire acuzarea, ***nu conțin acțiuni video de plasare de către Chiselița V. și Mațiaga V. a banilor în acte, de claritate a careva bancnote și valoarea lor sau de pretindere, acceptare și primire de către inculpatul Nevoie O. a careva sume de bani...***, în asemenea condiții, ***n-a fost stabilit și identificat obiectul material a infracțiunii și latura obiectivă de transmitere a mijloacelor bănești către inculpat***, precum și pretinderea, acceptarea și primirea preținșilor bani..., ***nici scopul infracțiunii n-a fost confirmat...***, din materialele cauzei penale ***nu a rezultat nici latura subiectivă a infracțiunii...***, ***este corectă concluzia instanței de fond precum, că încălcarea admisă de Nevoie O., care nu a depistat neajunsurile la îndeplinirea foilor INTERBUS, nu prezintă gradul de intensitate necesar aplicării unei pedepse penale, or, legiuitorul a prevăzut și alte forme ale răspunderii, cum ar fi cea disciplinară...***, care cert dovedește nevinovăția inculpatului ***în comiterea infracțiunilor incriminate...***, vinovăția persoanei ***în săvârșirea faptei*** se consideră dovedită numai..., verificarea autocarului și primirea documentelor de Nevoie O. nu impun automat concluzia că acesta a primit bani de la șofer, or, ***faptul primirii mijloacelor bănești urma a fi dovedit prin probe***, ceea ce procurorul nu a făcut..., martorii Chiselița V. și Mațiaga V. ***n-au declarat fapte care ar confirma acuzarea înaintată de procuror referitor la primirea banilor de către Nevoie O...***, chiar dacă ***infracțiunea a fost depistată post-factum***, aceasta nu l-a împiedicat pe procuror să adune probe în susținerea acuzării. Dar, probele la care a pretins procurorul, ***nu au confirmat*** argumentele lui expuse în învinuire..., secvențele video au demonstrat îndeplinirea obligațiilor de serviciu de Nevoie O. ***Nu s-au prezentat probe care ar indica că inculpatul a grăbit efectuarea controlului, l-a efectuat superficial și a facilitat cu ceva trecerea controlului vamal...***, instanța de fond a menționat clar, că ***Nevoie O. nu avea asemenea atribuții...***, deaceia ***lui Nevoie O. nu-i puteau fi incriminate atribuții care nu sunt în fișa postului, odată ce acesta nu are asemenea atribuții, nu putea fi sancționat nici contravențional...***, dar, ***faptul neraportării situațiilor date superiorului poate fi examinată sub prisma unei***

încălcări disciplinare, la aceasta făcând mențiune instanța de fond, care a judecat în limita învinuirii, a apreciat just probele și a dispus corect achitarea...”;

b) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv în raport cu circumstanțele concrete în fapt și în drept invocate în rechizitoriu, pentru fiecare episod incriminat separat, neindicând motivele pentru care a respins versiunile și probele acuzării pentru fiecare episod separat.

Totodată, reținând că: „**martorul Chiselița Vasile în ședința de judecată a declarat că, susține depozițiile date la urmărirea penală**, dar deoarece cazul dat a fost de multă vreme în urmă nu ține minte detaliile..., **a dat declarațiile la urmărirea penală după ce a vizualizat secvență video...**, la urmărirea penală declarațiile le-a citit fugitiv, semnătura îi aparține..., **martorul Mațiaga Vladislav în ședința de judecată a declarat că**, a activat în calitate de șofer împreună cu Chiselița V., la trecerea postului vamal al RM era un obicei de a strânge bani pentru vameși..., **ceva în pașaport s-a pus, dar nu cunoaște ce anume...**, **declarațiile date la urmărirea penală le-a citit fugitiv, la moment susține declarațiile date în ședința de judecată**”, nu a verificat și apreciat declarațiile acestor martori date în cadrul urmăririi penale, în coroborare cu celelalte probe administrate pe caz, neindicând motivele pentru care a reținut doar declarațiile lor oferite în cadrul ședinței de judecată și de ce le-a respins pe cele date la urmărirea penală;

c) nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile de pe rol și repetate în recursurile ordinare, inclusiv asupra celor reproduse la pct. 3., 3.1., 5., și 5.1. din prezenta decizie, cât și în felul și esența probatorie în care acestea au fost enunțate (pct. 3., 3.1., 5., 5.1 din decizie);

d) a omis să aprecieze legal sentința Judecătoriei Edineț din 24.04.2019 prin care Chiselița V. și Mațiaga V. au fost condamnați în baza art. 325 alin. (2) lit. b) Cod penal, inclusiv pe episoadele incriminate în speța de pe rol și inculpatului Nevoie O., ori concluzia că această sentință: „**nu poate fi admisă, deoarece la examinarea cauzei date nu a participat Nevoie O. și acestuia nu i-a fost acordată deplină exercitare a drepturilor sale de apărare, de prezentare a probelor, de expunere pe marginea învinuirilor expuse, de atac și celelalte garanții ale unui proces echitabil**”, nu corespund exigențelor prevăzute în art. 101 Cod de procedură penală, privind evaluarea și aprecierea probelor administrate în cadrul cauzei penale.

e) potrivit proceselor – verbale ale ședinței judiciare, a început examinarea cauzei completul format din judecătorii Moraru O., Șleahnițchi S. și Talpă I., a continuat completul - Moraru O., Talpă I. și Ciobanu A., dar a au finisat judecarea cauzei și pronunțat decizia contestată judecătorii Scutelnic G., Moraru O. și Talpă I.

Totodată, în materialele cauzei lipsește încheierea președintelui instanței motivată pe criteriile prevăzute în art. 31 alin. (3) Cod de procedură penală și pct. 14 din Regulamentul privind modul de constituire a completelor de judecată și schimbarea membrilor acestora, despre schimbarea judecătorului Șleahnițchi S. și Ciobanu A.

Ori, potrivit stipulărilor din art. 251 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale referitoare la compunerea instanței atrage nulitatea actului procedural. Nulitatea respectivă nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată

în orice etapă a procesului și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu. Deci, încălcările nominalizate a normelor procesuale-penale au lezat dreptul inculpatului la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și că recursurile ordinare sunt întemeiate.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursurilor ordinare, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, și să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Valentina Gavdiuc și de șeful adjunctul Direcției generale administrare fiscală Nord, Anna Oboroc, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 mai 2020 în privința inculpatului Nevoie Oleg xxxx și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, fiind pronunțată integral la 18 decembrie 2020.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

Nicolae Craiu

Victor Burduh

